

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.03.2007.године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 22.03.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни.

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **те оптужени: Поповић и Стојановић, с**
- **браниоцима адв. Божом Прелевићем и Варјом Банић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка претреса само колега Божо Прелевић је јуче био у праву. Ја сам информисан да ту има проблема у публици, да се у публику уносе мобилни телефони и у том смислу смо предузели одговарајуће мере. Нико у судници не може имати мобилни телефон, то омогућава онда да се претреси недозвољено аудио-видео снимају захваљујући уређајима тог типа. Према томе, судска стража ће предузети све мере да се те ствари спрече, да ли ће неко да жваће жвакаћу гуму или не, у том делу тамо не улазим, али овде свакако неће. Јер то је одређено непоштовање суда тако да не мислим да ћемо имати проблема те врсте.

За данас смо планирали пет сведока: Минуши, Божић, Новаковић, Радојковић и Видојковић. Да ли су нам сведоци присутни, јесу сви ту? Добро, Минуши Рамадан, позовите сведока Минуши Рамадана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ

Сведока МИНУШИ РАМАДАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минуши није саслушаван до сада.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Минуши. Како говорите српски?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је српски Ваш матерњи језик или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па мој језик, знам три, четири језика, мој језик је ромски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ромски је Ваш матерњи језик али српски добро говорите?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе за тумачем?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро се разумемо?

Сведок Минуши Рамадан најпре исказује да је ромске народности, да му је ромски језик матерњи али да српским језиком добро влада и да му тумач није потребан. Потом о себи даје следеће личне податке:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ваџит Минуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваџит, кад сте рођени, које године?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: 06.11.1972.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1972.године, где, у?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену, шта сте по занимању?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па онако приватно радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, радник. Где сте настањени?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па моментално сам у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Краљеву улица и број?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Танаска Рајића број 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 45, добро. Господине Минуши саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског

сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, знате, на та питања нисте у обавези да одговорите, ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве ако можете?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, ја сам неписмен, неписмен да читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неписмени сте, онда понављајте за мном гласно.

Заклињем се.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Што пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок упозорен, и опоменут те заклет понављајући гласно текст заклетве коју изговара председник већа будући да је неписмен па исказује:

Господине Минуши, колико смо ми схватили, чули смо у овој судници Вашег оца, Ви сте били у друштву са Вашим оцем?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. година, завршетак рата и схватили смо да сте кренули овамо из Призрена да пређете у Србију, шта се дешава, ко Вас вози, с колико аутомобила идете и шта се дешава?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Са двоје кола, са једним су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са двоје кола?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Голф двојка била а један био кола не знам како се звала, опел или, не знам, са два кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је све од путника?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Био сам ја са двоје деце, супруга ми била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша супруга и Ваше двоје малолетне деце?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Деце, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Ваш?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Био исто отац и Митровић Мирослав је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Мирослав.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И браћа што су нам довели вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас је довео?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битићи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Агрон, Или и овај Мехмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли Ви комшије тамо у Призрену са њима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У згради смо били комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради комшије?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, и шта се дешава, како је дошло до тога да вас они возе овамо?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па пошто мој течно није знао њихов језик албански, међутим стра је био нама да издржимо ту, пошто је био по свог сина у војску у Драгаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Митровић Мирослав и се десило није имао превоз и међутим и мене ушо неки страх гледам сви су побегли из зграде и мој отац и моја мајка су се замолили ови комшију да ме испрати овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битиће?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: За Битићи да ме испрате овамо, међутим ми смо прошли Приштину овамо све и КФОР нам стопирао, за где ћемо, не знам њихов језик они су причали, и отуда успута смо ушли нелегално, овде је у Куршумлију још мало ближе од Куршумлије том путу и међутим ту су осудили отуда смо отишли за Прекупље, у Прекупљу они су били тамо у СУП ми смо били цели ноћ напоље ја, супруга и двоје деце, Митровић Мирослав и Ваџит Минуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесу ли Вас радници СУП-а у Прокупљу саслушавали, Вас лично?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Саслушавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас лично?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И рекли су нема шта да се плашите они бићеју 15 дана овде у затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вам то рекли?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да. И међутим су платили исто мој отац и овај Митровић Мирослав казну 600,00 динара, како се сетим као данас, по 200,00 динара је била казна њима, три браћа Битићи, и на девети, не знам десети дан они су дали преко телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово ме сада занима, што ви проводите целу ноћ тамо?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Чекали смо децу, разумеш, нисмо ни знали што ће да држију 15 дана у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, то Вас питам, то Вас питам ако су Вам рекли тај дан?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Е међутим, смо чекали ми целе ноћи ту напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако су Вам рекли тај дан већ, ако су Вам рекли да ће бити?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворени 15 дана?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, пошто није био ту тај судија, разумеш да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да их тужи или не знам то је по њихов закон, чекали смо до јутру ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, до јутра сте чекали?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, морали смо да их чекамо деца, пошто ми смо имали сестре и мајке у Косово, њихова породица би тражила децу, пошто мој отац требао да се враћа поново у Косово, само да испрати нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и он је требао да се врати назад?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, а ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима, јел тако?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је био договор?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Тако је био договор, међутим и после тога ја не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они ту ноћ провели?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ту у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у СУП-у су преноћили, јесте ли их Ви видели, јесте ли имали прилику да са њима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате да им донесете воде, цигарете, сендвич, било шта слично?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, ја сам сео на кола ушо ми беше неки стра велики, ја са двоје деца у кола сам сео са супругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш отац?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Мој отац исто напоље, па и унутра у СУП-у са овог Митровића, ја не знам ништа, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Митровић био у СУП-у?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу ноћ?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Није, није, напољу смо чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате јесу ли они имали са собом путне исправе, да ли су имали новца, и тако даље браћа Битићи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, на мајци само су дошли они деца, ништа нису имали код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А новца да ли су имали?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не. Нисам проверавао, нисам ни гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам неке ствари одузимане успут кроз Косово док сте ишли?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од неке патроле или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо чули неку причу?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Неке, не знам неке ланцове су давали њима успут а ја тој људи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве ланце?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Немам појма неке овакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И они су узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златни, сребрни?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да те лажем, да ли сребрене да ли овако обичне су били, нису били златни само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Нису били златни и међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им успут дао не разумем сад?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Успут?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У Приштину кад смо стали да узимамо гориво, нисмо имали и они су узели и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли описати мало те ланце?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли мало описати те ланце, нашта то личи, како то изгледа?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Као војно разумеш ове што се згуби људи јер сам гледао ту у СУП-у разумеш, кад су рекли одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, ове ланцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је то, од пластике, од метала, од папира?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Метала, метала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Металне?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Металне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то узели сва тројица или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Мислим двоје или троје, да те лажем, не могу баш ту да се сетим, баш лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели, да ли је на томе што писало?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Писало нешто али нисам, немам школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, не знате шта, нешто је писало?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не знам, ето прво овде не знам да читам, немам школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, где они то узму, јесу то купили или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, не знам ту успута кад смо дошли, да ли су купили да ли то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На бензинској пумпи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Мене стра ушо, са двоје деца, пошто тамо у Косову било опасно, ја сам сео после не знам колико дана за Краљево смо дошли овамо, нисам смео ни напоље да излазим стра у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сутрадан ујутру?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па ујутру су рекли, после дошао је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код судије за прекршај?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Зоран, не знам како се звао, Зоран тако нешто и он је осудио 15 дана у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте отишли за Краљево?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: За Краљево и она кола беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви касније нисте ишли по њих кад је требало?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нисам ни отишо, па они су звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам каже, јесте ли Ви причали са њима телефоном или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Мој отац је причао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац, шта Вам каже?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Њи су звали да иде по деца и мој отац купује кола иде по деца, деца нису били ту, пушћени, пушћени, и тако после две године, двепо не знам се дознао где се налазију деца, а ја од тога нисам ни био нигде, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико се Ви дуго знате са њима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ја, скоро од малена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени у Призрену?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Рођен у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте и живели све до те '99?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па колико се дуго знате са њима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па са њима ја сам се знао једно пет, шест година, кад смо добили стан, пошто ми смо били у Ромску улицу, па мајка ми радила ко чистачица у школу, добили смо стан, ту једно пет, шест година сам их знао те момци, отишли после за Америку код свог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Међутим и после тога ја кад сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се вратили?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Они су се вратили на ратно стање по своју мајку, као што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте их Ви први пут видели, Ви лично?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Први пут, па ја сам био, шта сам био 10 или 12 година, сад имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, него кад су се вратили, ово бомбардовање па ратно стање кажете па?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па два дана пре него што смо дошли овамо што смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два дана пре тога?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они тада дошли у Призрен или су дошли од раније, да ли у том смислу знате ишта?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па за ту не знам пошто ја сам живео одвојено од моје мајке од оца, сео сам пошто смо имали ту четири куће, ја сам живео у Ромску улицу, они су живели у центар града у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И међутим кад сам гледао ја чудо ви, кад су дошли из Америке, па дошли смо, морали смо да дођемо по мајку и међутим она гледала што смо били лепо на ратно стање, сви комшиluk ту са њихову породицу непокретну сестру имали, и после жао јој био за нас, њихову мајку и она сама је дала деци да нам испрате, девети, десети дан дал овај Зоран Станковић, не знам како се презива, пошто ја нисам ни био нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је отишо тада по њих Ваш отац само или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И Митровић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Митровић је отишао, да, Митровић је?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је умро у међувремену?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Умро, скоро има две године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже кад су кренули то из Призрена па био КФОР па онда кажете мало ближе Куршумлији, шта се ту десило мало ближе Куршумлији?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Милиција наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио да вас је милиција зауставила.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Милиција нам вратио ту, тако сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вас милиција легитимисала све?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вас милиција легитимисала?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ништа само рекли шта си по нацији, ја сам реко Ром, за где сте кренули, за Краљево и ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу разговарали нешто са Битићијима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Са Битићи, они су повукли њи на страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где то на страну?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па овако, ја сам сео на кола, пошто граница, разумеш, ту једно сто метара смо били даље од милиционери, значи они су рекли дођите овамо, и прво један милиционер је дошао ту сам да погледа да ли имамо нешто и личне карте и документи све, шта си по нацији, њима, кад су рекли, рекли су Албанци и дођите ви троје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где су они то дошли, јел то неко место, зграда или шта?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, ту је био као неки мост неки пут, био мост, а прво је била војска, лепо сам гледао војску и то никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ван било каквог насеља?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: То је насеље је био, прво је било гробље су били српске па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажем то је ван насеља?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није унутар неког насеља?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су они отишли тамо где су им рекли да оду?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Прво један милиционер чим је питао ови три момци, три браћа Битићи су отишли са милиционери, шта су разговарали и све то и одмах на марицу ставили их у комби њих, а ви дођите по нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви то могли да видите са месте одакле сте стајали да су они одведени и да су стављени у комби?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте, јесте, видело се све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вама наређено да са аутима идете за њима?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, у Куршумлију ту су осудили, отуда одма од једном у Прекупље, пошто није се десило ту да буде, одједном тај судија да их суди ту, ми смо чекали целе ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту било полицајаца кад су вас зауставили?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ту су били пет, шест нисам ни гледао само да Вас лажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли били у униформи сви?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су се односили према овој тројници браће Битићи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су их тукли?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: За ту не знам, разумеш, ја сто метара сам био даље, со кола, на кола јер нисам ни изашо со мало деца, супруга ми била у друго стање, она се плашила исто дан данас, мало дете исто кад ми се породила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас тукли?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте видели да ли су тукли њих?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, то не могу да грешим, имам деца, нисам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви видели кад они улазе у ту марицу?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Јесте, јесте, гледао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел их неко везао пре тога?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Пре тога нико, ту одма су претресли њих за документа да ли имају нешто код себе и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су их претресали, јесте ли могли да видите?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па лепо, на кола су паркирали ту на комби и све да немају нешто, они су били на мајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показујете да су ставили руке на ауто па?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па их онда ови претресали?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Претресали су да немају нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то у полицијској станици у Прокупљу, јел сте Ви неком давали изјаву?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Дао сам Зорану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зорану?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ту ме питао да ли имаш нешто документа, ради чега идеш, па реко сам стра ми је пошто ми дошо овај течно овде у Косову, по свог сина, он је служио војску у Драгаш, село Драгаш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само још ово, кажете да сте у Прокупљу били целу ноћ?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за то време видели браћу Битићи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нисам видео, ту унутра они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте их сутрадан ујутру видели?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, ја нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел причате да се чекао судија за прекршаје па?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па они су ту завршили своје, судија унутра са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, док судија није дошао где су они били?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па ту унутра у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сутрадан ујутру видели где их изводе и где их воде код судије?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, они су рекли 15 дана су овде и овај судија тражио 600,00 динара казне, по 200,00 динара казна је била тад '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, и то су платили Ваш отац и Митровић?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: То су платили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: За 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је било са овим голфом двојка и другим аутом?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: То су преузели и није ни враћено уопште.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И један и други, јел?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, један.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је са другим?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: А други смо дошли за Краљево.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А с чим сте отишли за Краљево?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Смо отишли са овога, то је била кола од овога, од нашег комшије исто пријатељи смо, са његова смо дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а голф, а шта је било?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Голф остао ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао ту?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Прокупљу?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У Куршумлију мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Куршумлији?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај, кад су Вас они звали телефоном, јел су рекли тачно кад ће да изађу?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па они су рекли дођите по деца.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном, телефоном.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли звали телефоном Вас у Краљево Битићи, је ли то сам разумео, јел тако?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Зоран је дао децу на телефон, и дођите по деца, друго ништа не знам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То ипак није било 15 дана, речено да је?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, девети, десети дан, разумеш, једно два, три дана било унапред да је пушћају раније децу, тако је био договор и ови су пошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај дан, да ли тај дан Ваш отац одлази за Прокупље, тај дан кад је то било приче телефоном?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Сутрадан мислим отишо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, добро?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Тако нешто.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли речено у колико сати тачно?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не знам, то не знам у колико сати, нисам ни приметио, нисам ни гледао.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јел им речено кад ће изаћи, у колико сати, није?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, него само дођи по деца.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више.
НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, мало пре сте рекли кад су вас зауставили испред Куршумлије Ви и отац кажете Роми, а да ли браћа Битићи кажу ми смо Албанци или ми смо амерички?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, Албанци.
НАТАША КАНДИЋ: А јел се тад не зна да су они амерички држављани?
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, гледали су, држављанство су имали један брат од њих, ја не знам не могу да се сетим који је имао држављанство америчко.
НАТАША КАНДИЋ: Сви су.
СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Један је имао поред себе држављанство.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао, неки папир?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, извод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извод?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, имао држављанство, на новчаник ту сам гледао, пошто су тражили документа.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви сте чули да они кажу ми смо Албанци?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, они питали су разумеш, и одједном дајте личне карте, њима, мене нису тражили, шта сте по нацији, ја сам реко Ром, кад су рекли они Албанци, дајте нам документе, одједном они су водили деца.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли Ви били са оцем у Краљево кад сте, кад је Вацит разговарао са њима телефоном?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ја сам био у Краљево.

НАТАША КАНДИЋ: Не, добро, а јесте ли били заједно?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: И данас сам у Краљево.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, а јесте ли заједно са оцем када Вацит разговара и Мирослав са њима телефоном?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нисам био ту у тај момент, али чуо сам шта су причали, и једном причао са мном тод дана овај Агрон, разговарао, како су ти деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Ви сте лично причали са?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да, са Агроном сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Агроном?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Овога најстаријег, само са њега сам причао, како ти су деца, добро, и причали су ови.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јесте ли разумели одакле они то причају?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, одакле ја да знам, ја нисам имао ни појма ни шта ће се деси, ни шта ће да буде.

НАТАША КАНДИЋ: Рамадане кад сте јутрос долазили са оцем на суђење јесте ли имали неких непријатности?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не. Међутим милиционер питао, то је његова дужност да пита, личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: У аутобуској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, на аутобуској станици?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И шта су Вам?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Ништа, сваки свој радно место, сваки своју дужност, има право да пита да ли имаш документа.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа друго није било?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како бисте Ви описали браћу Битићи, пошто их знате дуго, да не постављам сугестивна питања, какви су то људи, какви су?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па били су лепо према комшилуку и тако су радили по пијацама, приватно док су били у Косову, мало млађи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су били конфликтни, да ли су били неко ко је изазивао сукобе?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немире?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, ја нисам се надао шта имају држаљанство Американца.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, са ким сте Ви били у колима када сте долазили до границе?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Митровић Мирослав, двоје деце и супруга моја.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је возио та кола?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Та кола је возио Мемет.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте успут причали како су они дошли до Призрена?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, ако треба су рекли до Краљево ће вас водимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пита Вас бранилац то сам Вас и ја питао, па Вас бранилац пита јесте ли причали успут док сте путовали кроз Косово, то ипак траје неколико сати, претпостављам да те причали кад су дошли на Косово?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Нисмо питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Америке?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Нисмо питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куда су ишли и тако даље?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, није интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали о томе да ли су били у УЧК?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нисмо причали ништа, ништа нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете да сте их видели два дана пре него што сте кренули у Призрен?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, пошто ја сам кренуо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како су они били обучени?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Па лепо, овако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесу ли имали неку униформу на себи?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, нисам ни гледао, пошто сам отишо, чуо сам овај Митровић кад је дошо по свог сина ја сам реко Митровићу где си дошо сад на овај ратно стање.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А кажите ми да ли знате где су браћа Битићи требали након што Вас доведу до границе, где су требали после тога да иду?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: За Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се врате назад и Ваш отац да се врати, тако сте рекли?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да се врате.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да, пошто ми је мајка доле била и сестре.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи једини, ако сам добро разумео, једини разлог је био Вас да доведу до границе?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, да, не до границу и они су рекли момци ако треба до Краљево. Они због нас су дошли овамо, пошто смо били лепе комшије и све и ту смо имали исто Срби, Турчини, у зграду све комшије смо били доле.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су Вам у Прокупљу или Куршумлији тражили још неке паре осим ових 600,00 динара, не знате даље?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Кажем 600,00 динара.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих за молио председника већа да предочи сведоку плочице које сам ја доставио, само на околности да ли су такве плочице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то нешто описали, кажете ланчић и метална плочица?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Тако, био је то, те ствари сад продајем овде на пијаци на кванташу у Краљево ставили смо нешто и гледао сам шта је, пошто нисам ни знао. Такве сличне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Такве сличне су биле. Дал црни су били или не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите да ли су биле црне или овако сјајне?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, ова као црно, околу шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Околу?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Има једна и која није са црним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има једна и која нема то?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

На тражење браниоца адвоката Прелевића сведоку се показују три металне плочице на ланчићу које је одбрана својевремено приложила те сведок исказује да су ове плочице о којима је говорио биле сличне овим које му се показују.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви те плочице које су браћа Битићи узели, да ли сте их имали у руци?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми где су тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се браниоче само да се одмах наставимо на ово, шта су они радили са тим плочицама и, да ли су их одмах ставили сва тројица око врата или у џеп или?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Двојица сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Разумеш, ја сам гледао овде је један имао, двоје у џеповима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где су тачно они купили те плочице?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Молим?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где тачно су купили те плочице?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Како да ти објасним, не знам ни како да ти објасним, према Приштини чим пролазиш Приштину.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви рекосте ту сте стали да танкате гориво?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Гориво.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па јел су на пумпи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па да ли је то купљено на пумпи где сте купили гориво?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Није на пумпи то је била ко пијаца велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пумпе?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, као пумпа ту је била одма на улазницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била и пијаца?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Да, и пијац је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, значи на пијаци тој?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: То је био исто као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро шта то значи нисте само танкали гориво него сте и по пијаци ишли?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не то с пута, пуно људи су били тад, ја мислим и тај пијац не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, отприлике да ли можете да се сетите колико су се они задржали на тој пијаци?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Једно десетину минута.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А јесте ли Ви били са њима на тој пијаци?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, ја нисам ни смео ни да изађем из кола. Ја да би смео да дођем, да би изашо, ја дошо би сам, није било потребно мени нико да испрати от Митровић Мирослава, пошто мене беше ушо неки стра и овај Митровић Мирослав није знао тај језик.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте након тога ишли на Косово?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Молим?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте након тога?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисте ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад више нисте се вратили у Призрен?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто продајете на пијацама да ли знате да ли се овакве плочице могу купити и овде на пијаци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао да продаје на пијаци?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Има, има, има старо шта продајем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви продајете што на пијацама?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не. Него гледам на пијаци има свашта исто и ја понешто продајем метале, ови и значке ове што купују на пијац, све по контењерима што бацају.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам само да се надовежем на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао да није излазио из аута када су браћа отишла на пијацу, одакле сведоку сазнања да су они на тој пијаци купили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Зашто ту, они су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су рекли, Ви то нисте видели, Ви нисте видели да су они то купили?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, то нисам видео ко је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су они рекли да су купили?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Они су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су рекли, шта ће им то?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Зоран је реко шта ће ово, па реко сам не знам, пошто ја нисам служио војску, не знам због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита Вас заменик шта су рекли то кад су, кад сте Ви схватили да су они то купили на пијаци јел било неке приче шта ће им то?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Не, не, нису причали ништа то, ми смо имали пробелеме и то нису причали и овај Митровић Мирослав много стра ушо, ја им кажем доста, доста, он је реко још нисмо ни прошли границу и од тога се десило.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање браниоца рекао је да је један ауто возио Мемет, а ко је возио други?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Агрон.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је било, они су како сам ја разумео полиција у Куршумлији је њих ставила у марицу, ко је возио та два аута до Прокупља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: То је преузето кола прва у Куршумлију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не,не, ко сад вози?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко вози до Прокупља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сад вози тамо до Куршумлије, до Прокупља?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: До Куршумлије вози један милиционер, а овај други Митровић Мирослав вози.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања сведоку, не. Да ли имате још нешто да кажете господине Минуши?

СВЕДОК РАМАДАН МИНУШИ: Немам ништа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд, претпостављам да тражите јел тако, Ви сте дошли пошто сте и неписмени а и не познајете Београд, Ви сте дошли са Вашим оцем, како смо се и договорили да, како сам обавештен од службе за сведоке да Ви на томе инсистирате па смо то одобрили.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Тражи трошкове доласка из Краљева за себе и за свог оца који му је дошао као пратилац јер је неписмен а по одобрењу председника већа те се сведоку и ДОСУЂУЈУ трошкови у износу од 2.360,00 динара, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете ићи господине Минуши, можете сести у судницу, кажите браниоче?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја предлажем да се на ове околности на које се сада сведок изјаснио да се сада саслуша поново његов отац, само на те околности, мислим да су ово врло важне околности за надлежност суда и мислим да пошто је господин већ ту, његов отац то ће трајати можда пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете отићи, да ли је ту, шта каже колега Заменик ОЈТ-а. Па ја претпостављам да је био у публици, да ли је у публици Минуши Рамада, пардон Минуши Вацит, јесте, то јесте проблем, али шта да радимо, ми смо њега саслушали својевремено, и после тога сведок може да седи у судници а може се у сваком моменту све до краја претреса тражити да се поново нешто објасни и тако даље. Дајте Вацита, Вацит је у публици колико сам ја схватио и устао је, ево га, да.

Сведок ВАЏИТ МИНУШИ

УСВАЈА СЕ предлог браниоца оптужених те приступи сведок Ваџит Минуши са подацима као у спису, поново упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву дату за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваџите, она упозорења и оне поуке које сте чули прошли пут кад смо Вас саслушавали важе и данас. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, не морате одговарати на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, подсећам Вас да сте у том смислу положили заклетву за сведока.

Ево Ви сте сад слушали шта каже Ваш син везано за ове плочице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Плочице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Оне плочице, имали су те плочице које су они код себе сада, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они то имали у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Призрену, нисмо их видели у Призрену да ли носе, али имали су те плочице, где су добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то видели први пут на њима или са њима, или код њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кад смо кренули са њима де су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И кад смо кренули са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули из Призрена они су то већ имали?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Имали наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ево Ваш син каже да су они то купили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па он је, ненормални човек, он је видео то кад су заостали негде да мисли на тога да прекупљено то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте Ви сигурни да су они то имали још у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Наравно да су имали то па то ви то имате са тиме хоћу да кажем, јер ми нисмо изашли из кола мало шта смо изашли, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да, да, ево везано за ово, нећемо поново саслушавати сведока на не знам ни ја које околности али ево везано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била та пијаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, да то Вас пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли свраћали на неку пијацу успут, јесу они излазили на пијац?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не остали су до пијаца ту нам дошла нама они људи, ту су нам остали, они ту попричали нешто и томе, и кренули смо са ове стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел су свраћали они да купују нешто на тој пијаци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па изашли су вани, нисам ја баш ту, велики људи, колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви то нисте гледали шта су они радили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, шта су то радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још нешто сад морам да питам, кад су вас први пут ту зауставили код Куршумлије, јесу ли ови добили батине?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ја сам реко једном, они можда су добили батине по лицу, али нисам ни видео опште на модлости на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели да их је неко тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо тога видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесам то реко једном и поново кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су вас ту зауставили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кад сам заостали предузимали су водили су на камп где су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су их одвели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Реко да има онај пункт њиховој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пункт, кућица.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ту одма ту у пункту, исто звали су полицију из Прокупља, дошли су са џипом са кампањолом предузели су децу у кампањол ми смо ишли по њима са колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, све сте то испричали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рамадан каже да је то неки мост и да је то марица?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ма не зна он о томе, у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ћемо се сложити да није ни битно?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште у овом контексту да ли је џип да ли је марица, мислим, знамо пут кретања је ли. Добро, Ви сте желели нешто?

НАТАША КАНДИЋ: Ваците јесте ли Ви присуствовали суђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па тако смо схватили суђење код судије за прекршај, код судије за прекршај у Прокупљу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесам, да, да код судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте то и да је Зоран тражио да им се да мања казна и то?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, ми смо били пред врата сачекали смо.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте Ви били пред вратима или унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пред врата, пред СУП-а док смо били, е ту деца су били унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био Ваш син?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваците, Ваците, да ли је Ваш син био ту?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па он је био вани, напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био вани, напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, јесте ли Ви били у судници или испред врата?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Испред врата напоље а они су били унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, испред врата а они су били унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас судија није саслушавао ништа?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесте судија други дан нам саслушавао, судија, ми смо чекали оног дана кад смо били каже овај деца, ја сам то реко једном имате податке ту, кад сам из Прокупља дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда сте и Ви били код судије и Ви сте били у судници?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па јесмо били, да смо дали изјаву за 15 дана да говори деца.

НАТАША КАНДИЋ: Али тог дана када је то било суђење ко је био тамо иза врата?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Препитали су њих па онда препитали су нас., једном препитали су њих, па онда препитали су нас.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли Ви улазили унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо улазили унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели браћу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Са њима смо се састали.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли била унутра браћа?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па унутра су били, одавде су они препитали су, изашли су ван, па онда ми смо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да их нисте видели унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Значи Ви нисте били на суђењу уствари?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесам на суђењу, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо изводити закључке, јако је тешко, добро?

НАТАША КАНДИЋ: Па не, он није уопште видео, а ко Вам је рекао да је суђење?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па звали су женску ту из Прокупље која нам осудила за 15 дана, а ко је мого то да зна за 15 дана а ко је то осудио за 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били код те женске, да ли вас је саслушавала ова?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесте, јесте, она женска је ту.

НАТАША КАНДИЋ: Ту није било суђење никакво у свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли они ту док Вас саслушавају, да ли су они ту?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Унутра, пре њих саслушали, после нас саслушали.

НАТАША КАНДИЋ: Само нам реците, јесте ли Ви њих видели унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па јесмо, кад су они ушли у ону зграду.

НАТАША КАНДИЋ: Кад су ушли унутра кроз ходник?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па да, кад су прошли из марице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим не знам шта ћемо добит са овим заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што ја мислим да није ни било суђење, ето шта ћете добит.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Једна женска, женска је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, то не мислим да је спорно.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Која ми дао ови 15 дана, покојни Мемет звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и комлетан прекршајни спис. Немојте, станите немојте одговарати, немојте, зиста у овом правцу.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја само хоћу да разјасним да ли је он, да ли су кад се он уведен у ту собу, да ли су ту била браћа Битићи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко нам је.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реко нам је да је он дао изјаву судији тој женској.

НАТАША КАНДИЋ: А унутра нису браћа Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не мора бити, код судије за прекршај не морају бити, кажем није ни битно, уопште не доводим у сумњу да су они заиста имали суђење, да су осуђени, имамо комплетена прекршајни спис у том смислу.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас ја доводим у сумњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не доводи у сумњу заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Да имамо гробнице ту поред што не бисмо могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас сад, хоћемо да сад истражујемо да ли је комплетан. Тишина господине Поповићу, нисте добили реч. Да доводимо сад ту у сумњу да истражујемо у том смислу да је комплетан прекршајни спис лажиран, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел могу питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Два питања само, да ли су полицајци са Вама разговарали о томе ко су браћа Битићи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Шта су разговарали, ко су браћа Битићи, питали су полицајци, дал су држављани Американци, они, полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас то питали, то Вас пита бранилац, Вас лично?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ми више пута колико смо ишли тамо по ти деца и питали смо преко телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одмах ту, приликом заустављања или после у СУП-у Прокупљу, то Вас пита бранилац, да ли је Вас неко од полиције питао ко су ови људи с Вама?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, е то не могу да се осећам, није нам питао ни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ови људи, да ли Ви знате ко су ови људи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Комшије су ми ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него да ли су Вас само питали то?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас то питали, добро?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Само људи су нам узели, бацили су на пут и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће питање за сведока је, сведок је данас рекао да он није видео код браће Битићи плочице у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Он је ненормалан, он је болестан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја мислим на Вас.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Овог Рамадана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, мислим Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине ја сам Вас питао јесте ли Ви то видели код њих у Призрену Ви сте рекли не, али кажете да су они то имали са собом од Призрена?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Имали са собом они, нема шта.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање, како знате да су имали ако нисте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Чим Ви то кажете, ми нисмо ни видели, чим ви то кажете да су Американци, па ондаке ми морамо да кажемо да су имали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само у овом делу, само везано за ово, ајте ако је то нешто сад значајно и важно да чујемо?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто је господин седео у сали горе а преко пута њега седи господин Фатос Битићи, када је пошао на овамо, да ли му је нешто рекао у вези плочица, случајно Фатос, шта му је рекао Фатос сада тренутно када је пошо на овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је шта рекао?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Рекао му је нешто али шта му је рекао, јер случајно сам се окренуо и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја разумем питање све, шта ће ми мене Фатос да ми рече мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли Вам је нешто рекао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јел он није путовао са мном, са мном је путовао браћа Битићи Агрон, Мемет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваците, да ли Вам је нешто рекао?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Сад, сад.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за плочице за било шта?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нема шта да ми рекне мене. Да ми рече мене Фатос шта то има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, добро, хвала лепо Ваците можете се.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не треба никоме да интересира то шта ће да ми каже кој ће да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елем, господине Поповићу никада?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Верујем судија, суд може да ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже никад не питајте сведока ако не знате како ће одговорити.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Судија има право само да ме пита мене, ако има нешто нек дозволи нек ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Ваците, ево ми смо досудили трошкове, већ смо досудили трошкове.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично и за Вас. Да ово је целодневно и?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није то проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас хвала господине Ваците. Још 2.000,00 динара на име трошкова исхране.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја сам, Ви сте ме звали данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И треба да ме водите ви за Краљево, и да сте ми послали ви патролу по мене, по мог сина или по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патролу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, неки обучени на цивилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, кући?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Београду, код аутобуске станице, заустављали су, ја сам реко, друже имам суђење, ја сам један, они су препитали, не могу да закасним, да нам узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контрола, контролишу по аутобуским станицама и железничким стално контролишу, па где ће контролисати него.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није то контрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него управо ту, добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, зашто ми смо дошли овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зашто смо дошли пита нас, зашто смо ми дошли овде код вас у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је, па нормално да питају путнике на железничким и аутобуским станицама што се долази, није то ништа неуобичајено.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Како да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Ваците. Можете се вратити назад у судницу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божић Мирослав, сведок Божић Мирослав.

САСЛУШАЊЕ

Сведока МИРОСЛАВА БОЖИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом ћемо чути Новаковић Драгана. Добар дан господине Божићу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Драго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '70.годиште, јел тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пироћица, Општина Јајце, боравиште ово остаје Стара Пазова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Божић Мирослав са подацима као у записнику од 23.06.2006.године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно у складу са својим сећањем пренесете, ништа дакле не смете прећутати. Прочитајте гласно текст те заклетве за сведока?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Божићу, ако ја добро схватам Ви сте припадник, Ви сте полицајац, запослен у полицијској станици Стара Пазова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99.година, да ли сте били на некој обуци у кампу у Петрово Село?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли на ту обуку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па негде после бомбардовања, не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања, не за време бомбардовања него?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: По окончању бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По окончању бомбардовања, лето, јесен, пошто знамо да је то трајало до?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па лето, лето је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Јули месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јули месец, да ли можете одредити кад би то могло почети, колико је трајала обука?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаест дана, да ли можете одредити кад је то почело?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Датумски не могу, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датумски не, не можете везати ни за Ивањдан који пада 07.јула?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не могу, то је било кажем, бомбардовање завршено све то, још није се слегло, нешто брзо после тога је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је још припадника са Вама било из Митровице или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Из Полицијске управе Сремске Митровице нас 10 је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас 10?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Дошли смо касно ноћу, не знам који је дан био, дванаест, један сат ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако касно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, ноћу је било баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко сачекао, дочекао тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не сећам се детаља углавном смо дошли, ушли смо у тај камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примео, распоредио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, да, па било је вероватно, послали су нас у спаваону, где ће ко бити, спавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било страже на капији?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не сећам се тога, ми смо довежени комбијем нас 6 у једном комбију ушли смо тамо, уопште, да долазиш у непознату средину, нити гледаш нешто нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, из комбија сте видели да ли сад има неке капије, да ли има рампе, да ли има стражара ту који зауставља, пита ко сте ви, што сте ви дошли овде и тако, разумете у том смислу да сте видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Вероватно да је тако било, али кажем Вам ноћ је, касно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ал се не сећате тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не сећам се детаља да је неко нас зауставио и да нас је нешто питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икад били на стражи за то 15 дана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места и где се налазе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ја сам био изнад објекта спаваоне наше, тог павиљона, једном сам за тих 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једно стражарско место. Да ли је било још које?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Било је код капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код те капије било је још једно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: На улазу, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Ви сад са овог места Вашег стражарског видите то место стражарско код капије, да ли видите капију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не, не, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Пошто је кухиња, па павиљон, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се од тога. Да ли сте имали постројавања, смотре неке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Имали смо свако јутро нормално, као у војсци, устајање и постројавање, подизање заставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подизање заставе сви припадници изађу на писту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, сви, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И присуствују подизању заставе, колико је то далеко од капије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Писта та?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па одмах близу, нема десетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак метара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Тако, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одатле се претпостављам капија добро види?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде оптужене?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овај део суднице, ову двојицу људи на клупи што седе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате их уопште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, да ли имате неких сазнања о томе да су ту у том кампу где Ви боравите да су и нека лица затворена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не. Знам то из штампе после сам читао да се ту нешто дешавало а у то време ја, док смо ми тамо били ништа то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, никакве приче није било у том смислу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не, не. Ми смо имали обуку цео дан, радили, изводили обуку, људи према нама се коректно односили, ноћу смо касно легали, имали смо тамо неке дрилове, шта ја знам, то је све у склопу обуке, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било потребе да мењате опрему са којом сте задужени, да поцепате чизму, опасач, опртач и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, да ли је било неке потребе те врсте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не разумем питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поцепале се, дал је било потребе да замените неки део похабани опреме?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: А то, не, не, било је на списку да се понесе два пара чизама, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте то све понели и није било потребе да се то мења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате јел био тамо неки магацин?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Била је кухиња, било је туш кабина неке напољу пластичне и то, то што могу да се сетим, тоалет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ово време уписано на неки начин у ваше евиденције, у Ваш евиденциони лист или како се то већ зове?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Мислите у Министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви имате у том смислу нека сазнања и како се то третира, како се то води, терен, да ли Вас се посебно плати због тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Требало би, ја не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли примите неке дневнице или нешто, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Требало би да буде, ја стварно се не сећам, ја сам био кажем и 2002., то сам реко и први пут на обуци исто некој тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте чули то из штампе да је нешто било тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па кад је то почело да се дешава тако сам сазнао и чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули о томе сад у задње време или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или одмах након тога по повратку у Митровицу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Годину дана, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па једно годину дана, тако нешто, не сећам се стварно, нисам ни придавао толико значају, немам везе с тиме ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало детаљније ако може да објасни у чему се састојала обука, рекао је имали су обуку, шта је то обука, у чему се састоји обука, ко је држао обуку, кад су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је држао обуку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па из «Црвених беретки», инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких инструктора?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не знам, имена не знам, али обука се састојала у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких имена, надимака, тих људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ми смо, као ујутру устанемо, подизање заставе, доручак, одемо на полигон зависи шта се изводи гађање, кретање, значи, тактику борбених дејстава смо учили, ручак, после тога опет нека задужења и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли могли слободно да се крећу по кампу унутар онога што је затворено или су у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте у том смислу имали нека ограничења да, кад имате неко слободно време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Нисмо пуно имали слободног времена, углавном смо изводили обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално сте били нешто заузети?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Циљ обуке је био да се што више ми заморимо па да се види како реагује на мозак, шта ја знам, колико сам ја то схватио, колико у тим дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и то кад сте имали слободног времена да ли сте могли слободно да се крећете по кампу, схватили смо да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: па могли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо има и неки полигон спортски?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, да ишли смо, трчање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким препрекама, та писта, да ли сте могли свуд по кампу да идете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ту по писти смо склањали, чистили, сређивали, ишли у туш кабине купали се, сасвим оно што је било неопходно тада за мене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било неке забране да негде не смете отић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то би хтео да Вас пита уствари заменик?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ја колико знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је поменуо неке кабине за туширање, јел се од почетка, од првог дана тамо туширао и какве су то кабине, да ли су приручне кабине или су то зидане кабине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете? јел то неки зидани објекат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: То су пластичне кабине, али нисмо се туширали у почетка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте се у почетку туширали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па у тоалету тамо, хладна вода је била и тако, пошто је било лоше време, кишовито, онда нисмо могли користити те кабине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био неки приручни туш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто накнадно монтирале неке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не, не, био је тоалет, колико се сећам и у тоалету је било две туш кабине ту смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро и било је то што је било, па Вас питамо, да ли је ту нешто и монтирано још неких туш кабина?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не, не, биле су те пластичне неке као приколице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре тога, рекли сте да пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: У тоалету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тоалету?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: У тоалету који је зидан, тоалет, ту смо се умивали, бријали ујутру и купали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су биле две, а после нека кажете пластична приколица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, туш кабине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Туш кабине, где је то стајало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: На улазу с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу у камп?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране, с десне стране капије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате шта се налази испод те писте на којој сте кажет чистили и постројавали се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Била је нека зидина, нешто ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел знате шта има унутра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате, поменули сте да је било кише, а јел то било, колико дана је отприлике било кише за време трајања те обуке и шта би сте радили за време кише?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па ништа, радили, узимали смо часове унутра у учионици, кухињи, о наоружању, учили нова наоружања и тако, после кише смо поправљали пут, ако баш Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Поправљали пут, пошто киша нанесе, па смо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који пут, онај главни где је асфалт?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па тај ту, око кампа, тако да смо и трчали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате ко је био управник кампа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био његов заменик?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни једно лице не знате, ни инструктора ни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не знам, како да Вам објасним, ми смо доведени ту на обуку нити је нас неко нешто питао, нити смо ми кога шта питали, слушали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је реко ајде идеш ти на обуку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па стрешина мој из станице Старе Пазове, одредио ме да идем на обуку мене и још једног колегу. Изводи се нека обука као ићи ћете вас двојица пошто сте ви мало раније дошли с Косова, ови су момци тек после бомбардовања дошли, као ајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да се они одморе као ићи ћете вас двојица.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате где се одлагало смеће?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не знам, ја мислим иза кухиње негде тамо.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Иза кухиње мислим да је било.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па како је кухиња па ту је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, јел су били контејнери или шта је?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па стварно се не сећам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел била нека септичка јама, јел знате то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или није била, не знате, онда реците не знам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Можда, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам разумео ово јел била нека испод писте, јел била нека просторија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рече нека зидина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Зидина је била нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није тамо долазио па.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, зидина је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зидина.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Зидина.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а јел била просторија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не знам, јел можете Ви схватити да ми цео дан да смо имали обуку, значи доручак-обука, ручак-обука, вечера, чишћење наоружања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте чули касније, рекли сте да сте чули за ову браћу Битићи, а да ли сте чули да су ту довожени лешеви са Косова?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: То не знам, то је исто било у новинама, на телевизији, чуо сам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сте чули, а јел знате ко је Гури?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па јел он био тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Он је био ја колико се сећам дан, два чим смо ми дошли ујутро, значи шта ја знам реко да је то та обука, да ово, оно, да ко не може да издржи да се одмах пријави и тако, чисто оно као дочек неки.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је он био тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ја не знам у којој функцији је он тад био тамо, углавном то је био и док смо завршили 14 дан исто нам је одржао као говор да смо завршили успешно и.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Ђерић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас добро разумем, да је Гури био тај први дан кад сте ви дошли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па први, други, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дошли сте увече па сутрадан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Дал је ујутру, дал је после дан, два углавном значи био је ту да нам каже шта је циљ обуке, због чега смо ту, ко не може да издржи да се пријави одмах, да ће бити ригорозна обука.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли зна ко је Ђерић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерић, Ђера?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ђера, не. Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте виђали Обрада Стевановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Обрад Стевановић?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Он је био ја мислим тада командант ПЈП јединице МУП-а Србије, али нисам га виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто сте део, ми смо јуче овде имали једног сведока који нам је рекао да је међу припадницима полиције се знало да треба сва тела и лешеви да се пренесу са Косова и да је то било важно после неког снимка, да ли Ви сте то знали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Били сте у 23. одреду ПЈП на Косову?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте прикупљали неке лешеве?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту обуку и по чему памтите посебно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Памтим, научио сам доста ствари, тактику борбених дејства, гађања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, неко по неком посебном догађају који се тамо десио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било случајева рањавања вас припадника полазника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повређивања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па повређивања је било у трчању, падне се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повређивања рањавањем из ватреног оружја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, одбрана.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Да ли знате тачно који је месец био тај кад сте били на обуци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Ја мислим да је то било после бомбардовања једно можда десетак дана, то се може узети евиденција у МУП-у.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања.

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Нисам ја отишо самовољно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, немају питања. Господине Божићу, да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Да ако ме следује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Старе Пазове ја овде немам податке у том смислу, колики су трошкови, можемо признати путне трошкове, дакле цена аутобуске, железничке карте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Не знам, нисам, дошо сам аутом, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са аутом али, морате нам определити те трошкове по висини да би смо могли да Вам досудимо, имате ли неку представу о томе колико би?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Па не знам стварно, дуго нисам долазио, не путујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи путне трошкове ради доласка из Старе Пазове до Београда и назад а у износу који ће определити у року од 3 дана, јер у супротном губи право на накнаду ових трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у року од 3 дана морате нам определити тачно те трошкове по висини па ћемо их исплатити, у реду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ БОЖИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо сведок Новаковић Драган.

САСЛУШАЊЕ

Сведока ДРАГАНА НОВАКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Новаковићу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Новаковићу, име Вашег оца, видим Божидар, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Божидар, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: 1960.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '60, живите и даље у Кладову?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Банатска 11?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Новаковић Драган са подацима као у спису, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Новаковићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези одговарати. Господине Новаковићу ја Вас молим да гласно прочитате текст заклетве, налази се ту на столу испред Вас.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где радите?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У Комуналном предузећу у Кладову. Јавно предузеће «Комуналац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Комуналац» и данас?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ја сам руковаоц грађевинских машина, уствари једним багером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле имате у «Комуналац»-у имате ту машину багер?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа, опишите нам мало ту машину, да ми стекнемо представу шта је то?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ровокопач?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ровокопач, тако слично нешто трактору који, само има багер и за копање и за, значи има за утовар материјала, има и напред кашику и позади, две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна кашика?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Може да служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је она као на улту?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која захвата материјал одоздо и?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утовара у камион а друга која копа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Копа, да која може да копа у дубини у земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно дугачка рука, што би рекли зглобна кашика?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо, да ли сте са том машином радили и '99.године?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили што, да ли знате где је камп за обуку јединица полиције у то време био у Петровом селу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте горе што радили?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па сада баш када је било не знам, али знам да сам био, позвали су ме да идемо тамо да ископамо рупу једну за смеће, што сам и урадио, био сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад је то било, кад се то дешава?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Сада то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99.годину, памтимо по бомбардовању?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па у то време, највероватније да је било у време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Отприлике, сада да ли је, али ту је негде, знам да сам ишо горе, јер тамо кад смо ишли возили смо га на камион, а када је камион остао на путу, јер имао рампу једну да га спуштамо из камиона и тако смо отишли тамо, питали смо ту на капији, пошто ту увек чека, човек је био наоружан, тај на капији и питали смо га да треба, каже сад ће отишо један војник са нама и показао нам каже овде да се копа и то сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете отиш је један војник?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви правите разлику између војника и полицајца?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, али ово је у војној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војној униформи?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Маскирна униформа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна униформа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Маскирна униформа је била али не полицијска него војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве капе су имали, какву капу је имао тај?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Капе, па не знам да ли је, нису имали, не овако као што су ови полицајци, значи маскирна униформа, мислим да је качкет или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он Вас је повео па сте Ви то ископали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то налази, где је то место где сте Ви то копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Од кампа значи око 300 метара, тако иза кампа тамо, тамо је већ била једна рупа значи ископана раније, то је мој колега, сазнао сам касније да је он копао тамо, било је смећа и показао ми копај овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, колико Ви далеко сад копате ову, колико далеко од те која је раније, коју је раније ископао Ваш колега па је у њој било смеће?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Два до три метра да би могла да се пребацује земља тамо, пошто је већ у тој претходној је било затрпано, било је смећа у тој, тако да смо затрпали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви сад ову земљу копате и затрпавате ову рупу раније, ово смеће загрћете?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колика је рупа коју сте ископали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па можда три са три, коју сам ја копао, значи три са три и можда око три у дубину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још шта копали том приликом?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не ту, копао сам на два места, значи пошто су биле две рупе на два места сам копао значи једну исту тако сам копао и на друго место кад сам завршио ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Исто сам отишо то је истог дана било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана, дакле сад отишли сте на друго место па копали још једну?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и поред те била исто тако још једна за смеће?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста прича?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, иста прича, и сам затпрао то и кад је било готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И исто затрпате са овом земљом затрпате ону рупу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да, копамо једну и затрпавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су сад ове две рупе удаљене од ове друге две рупе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па колико има сигурно једно 100-150 метара, можда и даље, тако око 100 метара, једна од друге су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли сте види камп од овог места где су ове две, ове рупе, да ли се види камп?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, мислим да се не види јер је било ивица шуме једна ту где је била, а овамо па је било брдо, тако да није, са тог места не може одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се види?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово, да ли је ту било поред тих рупа, да ли је било неких шатора?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не. Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су рупе у шуми или су на ливади?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, једна је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пропланку?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Једна је на ивици шуме била а једна је била поред пута али исто између те шуме и пута је била ова друга што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако и оне две од раније које су ископане?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви кажете одмах поред?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Била је ископана значи и овде и тамо је била исто тако ископана једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и у овој било смећа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: И у једној и у другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте загртали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, исто тако, као исто што се десило и са првом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте касније сте чули да је то радио Ваш колега?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам био, вероватно да сам био на одмору или да је он, али он је пре тога копао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па сам ја затрпао те што је он, били бацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте касније са овом радном машином-багер учествовали у откопавању масовних гробница неких?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су тамо пронађене?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У обе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам сад на неки начин повезати које су то рупе, Ви сте копали неке рупе а овамо сте откопавали неке гробнице?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли су то, да ли су ови лешеви нађени у оним рупама које сте Ви ископали, које сте Ви ископали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или не, молим?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У које сам ја затрпавао били су лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у оним које сте Ви затрпавали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У обе, испод смећа било је лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод смећа били су лешеви. А како можете бити сигурни да су то баш те рупе које сте Ви затрпавали а не да су оне које сте Ви копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па нема, јел ове су празне, ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то је близу једна другој, исти је, сличан локалитет, на истом локалитету?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ја кад сам дошо после три, две до три године кад су дошли ишли смо тамо на лицу места да им покажем то што сам ја копао, међутим, те што су рупе остале празне, значи те што сам ја ископао су остале празне а ове су биле и тако после тога кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, те остале потпуно празне?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Потпуно празне су те обе биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било икаквог смећа у њима?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Уове нове што сам ја копао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове нове што сте Ви копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, и зато верујем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су оне биле у међувремену загрнуте или сте из после три године кад сте дошли, да сте их нашли тако ископане само празне?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Исто, само празне, само после, значи ископане, како сам их ја ископао тако сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте их после три године нашли?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате икога од људи из тог кампа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те војске?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, знам, у ствари то сам, кад сам, копао сам ја за њих кабал један за струју, за стадион, то је било тада, мислим да су, звали су га Ђера, сада шта је било, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера, Ви овде у поступку, Ђера?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Дал је, вероватно му је Ђерић презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у поступку истраге видим овде је констатовано звали су га Ђела, ваљда се презива Ђелић?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ђерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кажете Ђера и Ђерић?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Можда ме нису разумели али мислим да се или је Ђера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, откуд знате Ђеру?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па то само што је долазио ту, каже дође ту док смо ми, он каже овде треба први пут оно смо требали да ископамо, кад сам копао ту говорим за канал кад сам копао за струју, за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у кампу самом?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, у самом кампу, од њега сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, то копање канала, да ли је то исти овај дан кад сте копали ове две рупе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, не, то је било одвојено, то је било ја мислим да је било пре тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово са каналом?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Би било пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Пре тога, да, канал за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У, па имали сте Ви тамо посла?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па није било много, јел можда једно, канал сам ископао једно четири-пет сати а овде сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви копате, један дан сте копали ове две рупе, један дан сте пре тога копали овај канал, онда је Ваш колега кажете да је претходно копао то, каже Комуналац?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да, јесте и он је био. Значи ако је и са њим онда фактички у три дана је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, а то кад сте откопавали те рупе, кад сте показали па после откопавали, да ли сте то Ви лично радили са овим багером?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нам нешто рећи о томе шта се то дешава, ко је ту присутан, и како то изгледа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Кад смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте показали и претпостављам да Вам је било једноставно пронаћи то што сте ископали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, већ сте показали шта сте загртали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту био неки судија, да ли је била полиција, да ли је било лекара неких?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Било је ту доста људи, било је из, да ли из Неготина мислим да је био тужилац, па из Међународне организације мислим да је био један човек из да ли из Аустралије, не знам одакле је био, било је доста, углавном било је људи доста, лекара било је исто патолога, било је доста људи и тако да смо откопали прво једну што сам по распореду што сам задњу копао, како сам ја копао тада, значи прво смо њу и тамо су нађени лешеве, и онда смо откопавали и другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти дан?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Само ради провере да се види да ли има нешто и онда смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Дванаест дана мислим да смо радили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Касније, да, на ово ископавање тога и идентификацију, шта ли већ, осталих свих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми сад нејасно, Ви сте затрпавали неко смеће?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, да ли је смеће попунило рупу скроз до врха па Ви на то набацили земљу и ако јесте, колико сте земље набацили или је смеће било доле у рупи па је рупа у некој делу Ви нам реците колико празна и Ви на то нанели земље?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па можда је била две трећине је остала, била је пуна, значи једна трећина је остала није могло из целе те рупе та земља да стане тамо него колико сам ископао значи да се то напуни да то буде, да не остане гомила овако, значи него је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је равно?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да се не види, да углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики слој земље сте Ви насули на то смеће у тим рупама, колики слој земље?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Око метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око метар?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Око метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад те откопавали сад, Ви рекосте да се види дал ту има нешто?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нисте скроз него да се види да ли ту има нешто?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам причајте о томе мало, шта сте урадили, багером?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Багером да, багером откопали смо значи одозго и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Земља иде прво, претпостављам да сте скидали земљу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, иде, слој по слој смо скинули ту и прво је била чиста земља па слој смећа и испод доле, мислим да у почетку закачили смо ћебе једно и тако после то је прекинуто па је настављено касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Током, јел кажем 12 дана смо били, после тога сам био тамо, док смо откопавали све то, док сте све то завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинули сте кад сте дошли до тог ћебета?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је онда настављено ручно?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, не, него је вероватно да се установи да ли има ту или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него каква су Ваша сазнања је ли установљено тада да ту има нешто?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега, јесте ли видели нешто да има?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, иза првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза ћебета?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да. Не, ћебе је извучено али је било исто у том делу доле где је, испод смећа значи, вероватно је била исто насута земља, вероватно ручно, и онда је, после тога смо извадили и кажем после ту мислим да је било, број, колико не знам тачно колко их је било али било је доста лешева, мислим да је око 60 било у једну а у другу 13, ваљда тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у другу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: 13 или 15, нисам баш сигуран, не знам тачан број колко их је било али знам да је било отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која од којих је ова да је назовемо већа и мања у смислу оно где сте Ви копали и затрпавали везано за то?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мања је била што је била поред пута, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мања је била поред пута, је ли то прва коју сте Ви загртали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, она је друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је друга?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већа је?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, ова прва овамо што сам ја радио, што сам ја копао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред шуме?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, поред шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа поред шуме и њу сте прво загртали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, њу сам прво и после сам, кад смо почели откопавање овамо онда смо мало обрнуто ишли, значи прво смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем, то кад сте, тај дан кад сте то загртали, ископали ове две поред па те поред друге две загртали рекосте био је тамо један војник, он Вас је одвео горе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показао Вам где да копате, да ли Вам је показао и једну и друго место?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: И једно и друго да, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у том кампу да ли је још било војске?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је било празно?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па не знам, верујте, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Ви?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па било је сигурно видео сам сада ту, они су улазили, излазили у тој згради, јел ту има зграда једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, јесте ли Ви видели да ту има народа, да ту има народа, војске?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Чим је био овај стражар на капији, ја верујем да је било, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вас није он водио? Он Вас није водио, стражар?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него неки други?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Други је дошао и пошао је мислим да је он пошао једним џипом, нисам баш сигуран али пошао је џипом испред и тамо стао, сачекао јер то багером иде брзо, стао је и сачекао док сам ископао то и да ми покаже и следећу, тако сам и радио, завршио сам једну и отишао сам на другу и кад смо завршили, пошли смо, он је пошао џипом и овамо ми смо пошли и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после, пошто се завршили да ли сте улазили у камп, да ли сте ручали, да ли сте се освежили што?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Тада нисмо, тада нисмо али пре када сам радио за ову била је тамо куварица која је спремила и тако да су нам дали, али тада сам исто био сам, дали су нам ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то, кад сте?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Када сам копао канал за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте копали канал.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да. Пошто сам тамо радио у кругу баш ту поред зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте, кад сте ове рупе копали и ове друге затрпавали, да ли је овај војник све време поред Вас па Вам говори шта да радите или је само дошао, показао и отишао?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не и седео је тамо, стојао са стране да сачека да ја завршим ово и да ми покаже другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Али оставио је некако џип вероватно на средину тако да му је било близу пешке да иде и до тамо, јер му је био џип на пола пута и показао је исто то што се ради овде, само ми показао одавде ово копај и пребацуј овамо и то је то. И тако да смо, верујте да се нешто не сећам да ли је он и чекао крај да ја завршим све и он је пошао и онда сам ја пошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што у поступку истрете Ви нешто говорите ту да вам је било незгодно због терена да земљу пребацујете тамо где Вам је он рекао па сте Ви то ископавали на друго место ту земљу истоварали на друго место, а он ипак дошао и рекао Вам не не, мора то, то мора овамо?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесте, али ја сам мислио да је то због пута јер ту има један пут који пролази поред и мени је било мало незгодно на ту страну толико него и он каже не тамо, него каже пребаци земљу овамо и ја сам тако и урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то овамо, на то смеће?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да на то смеће где је било и онда сам морао него рачунао сам да вероватно да ће ту неко да прође па да смета на том путу та земља и тако сам и радио, то што тако ми је рекао и то сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може прецизније да определи време када је копао те две рупе, рекао је смо у току бомбардовања, који је то месец био? Да ли је било снега, да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и ту оставља резерву, зато ја нисам толико ни инсистирао, оставља резерву у смислу што није сигуран да је то било за време бомбардовања, па због тога нисам инсистирао на томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какво је време било?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не знам верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је годишње доба, јел олистала трава?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не знам, верујте да јер ја такве те рупе тако копамо сваки дан можда по једну, две у граду овамо или радимо то и тако да нисам, верујте да не знам стварно ни време ово када ли је. Зар нема у налогу тамо у фирми кад сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па има, него питам да ли се Ви стећате?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо Вас јер нас интересује Ваше сећање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте тачно рекли стражару на капији када сте наишли да копате те рупе са багером?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ништа, па вероватно је њима јасно јер чим су они звали значи да дођемо и радимо јер обично ту је велика узбрдица, ту где су они и онда не може да се излази, значи или да се скрене, да се стане значи, али не може тако под тим нагибом да станемо и да него само сам рекао кроз прозор, значи стигли смо да треба да неке рупе за смеће и он је одмах каже сачекај ту и отишао, позвао каже идите напред даље путем и овај је пошао са нама, показаће вам човек тамо, тако да нема много разговора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да нисте излазили из тог камиона који је вукао?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, па не може јер мора да скрене, успон, да због успона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тога дана видели Ђеру када сте копали рупу било прву, било другу рупу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тај дан видели? Када су се ове две рупе копале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај дан?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Е то не знам, да кажем пре тога знам га, али мислим да га нисам видео тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се тај војник како Ви кажете војник, бунио што Ви бацате ту земљу на начин на који вам није рекао да бацате?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било ту неких проблема са њим?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево рекао је.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Само је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да треба овамо да се.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Каже немој на ову страну, ништа без проблема никаквих, него сам ја разумео да због пута вероватно зато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е какав је то пут и где води тај пут?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па то је пут један поред те ивице шуме веровано некоме за коришћење за ливацу, да ли има њиву неку тамо јер то је скупља се шума и ту је као пролаз и она је била ископана ту на том, на тој ивици значи између тог малог пута и вероватно ту неко иде, то је нечије имање сигурно, вероватно да се прелази у имање зато је и био тај пут као сличан путу, није се користио као ови путеви али тако. Али види се да је ипак пролаз ту, значи да веровавно неко и пролази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај пут води до неког села ту или само до имања?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не то је ја верујем до имања јер нема села на тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте завршили то копање, јесте добили неку нафту на име утрошене нафте за ваш багер?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па тада не верујем да су, јер то је кад сам копао за овамо, а тада веровано је било или су нам они дали доле тамо али то је испод овог јер кажем ја кад сам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекај, чекај, полако, јесте добили нафту или нисте?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мислим да нисам тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте добили нафту?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Кад сам копао за струју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За струју?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте радили ако сам схватио добро, два дана?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да, али у временској разлици, значи то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него два дана копање канала за струју?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не верујем да је било два дана копање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Можда је био један дан, али од почетка од ујутру али је била временска разлика, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем, то је било раније.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, вероватно раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ко Вам је дао ту нафту?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па ја мислим да је он економ тамо шта ли. Њему име не знам. Знао сам ја како се он зове, не могу да се сетим сада како му је име. Он је ту води вероватно као магационер, шта ли он дође ту, тако у те набавке и он је дошло каже истерајте машине са доње стране, дао нам је, мислим да је мени дао 20 литара и камиону је дао 20 литара, отприлике тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам он донео нафту или сте Ви ишли тамо до њега до магацина?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да, али магацин је поред самог пута, поред истог пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази тај магацин?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па у кампу, али значи са ивице, са доње стране кампа ту им је тај магацин једна кућа као подрум вероватно да ли је то некад била као, у виду куће неке да ли је то експрописано или тако како ли је већ било и ту је био магацин ту су била, он је рекао ево теби једна и за возача једна канта нафте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви знате где је писта за постројавање у том кампу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на ту писту, где је магацин?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Испод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испод писте?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Испод писте да, тамо где су им контејнери за ова приколица или шта им је већ оно за смеће, тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви силазили доле до тог магацина?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, али около иза огаде, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза ограда?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Иза ограда, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте онда ишли до магацина ако се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Са тим магационером, он је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове јел знате?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јао, то не могу да се сетим, не знам како му је њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, не знам, њему не знам, стварно не знам име како се зове. Сада не могу, знао сам тада у то време, знао сам како се зове јер овако пошто је он један пут смо ми радили чистио сам, сад сам се сетио чистили смо стрелиште, исто па је он био тај исти је био, зато сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај исти магационер?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да тај магационер зато сам и схватио да је он вероватно са магацином, јер видим да ту он је набавио и тада када смо чистили и стрелиште доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро јел се сећате ко је то, како изгледа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па црн овако откуд знам како изгледа, али како му је име стварно не могу да се сетим, име. Црн је, мало можда вишљи. 180 тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате како изгледају та врата од магацина?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Метална мислим да су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу била закључана?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Вероватно да јесу, мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви улазили тамо? Да ли сте Ви лично улазили или вам је он изнео две канте?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, нисмо улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Он је изнео значи ту, јер ту је одмах сама и ограда, значи ту је ограда кампа и тако је и постављена та зграда значи можда два, три метра унутра, он је изнео на ту и има ту капија са доње стране значи која се излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и ту нека капија мала?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Има капија, али вероватно то је капија за возила, за шта ли је већ ту да се улази, у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Само је изнео ту и дао нам је и то је то. Нисмо улазили у магацин, нисмо улазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те просторије за коју кажете да је магацин јел било још неких других просторија где сте могли да видите?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било врата још неких врата осим врата тог магацина?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мислим да само плоча има, полоча бетонска одозго, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одозго са горње стране постоје само врата?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Само врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или још нека врата од неке друге просторије?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мислим да нема друга врата, могуће али сумњам, мислим, бар ја мислим да је једна врата била и ту као највероватније да је магацин и одатле тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ако може да погледа оптуженог па да може да определи да ли није случајно неко од њих двојице као лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову двојицу људи у судници, окрените се, погледајте ову двојицу људи у судници па нам реците да ли их познајете?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико раније, Ви рекосте да је то било раније копање тог канала за струју, колико раније је то било у односу на ово копање ове две рупе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па можда два, три месеца, могуће да буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три месеца?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Два, три месеца сигурно, можда, али отприлике знам да је било у то би негде можда било лето кад сам ја радио то за струју и за стадион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би онда ово било са рупама?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Верујте да не могу да се сетим јер које тачно време не знам, стварно не могу да се сетим, нисам никад ни размишљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, нешто неће моћи, јер ако кажете да је ово било негде у лето, ово са струјом, а то опет било два, три месеца пре ових рупа, онда копање рупа би могло бити само у јесен што је јако далеко од бомбардовања. Бомбардовање је било у пролеће, а Ви остављате резерву не знате јел било бомбардовање или није иако сте рецимо у поступку истраге рекли тачно сада не могу да се сетим, јел мислим баш датума и времена јер сам радио чешће иначе знам тада за време бомбардовања, значи док је тај период био ја сам ископао, они су тражили у ствари добио сам налог од претпостављеног значи Зорана, Радовановић Зорана?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, могуће је, стварно тог времена не могу да се сетим јер да Вам кажем нешто ја то што радим за њих, ја то радим сваки дан, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем, разумем, јасно.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Сада нити ми је било нешто посебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли има писмени налог, да ли има нека евиденција то да је отишао на посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви добијете путни налог, радни налог, како год то звали у писменом облику?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ми не добијамо ми него највероватније да то добија шеф који на с шаље, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви водите такозвани радни лист?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Радни налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машине?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана колико сати је машина радила?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, то они воде, то шеф механизације који нас шаље он води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али Ви сте на терену, Ви сте ти који знате тачно колико је машина радила сати?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ми смо не знам из ког разлога то се код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се на основу тога правда утрошак горива, мазива и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Све те возила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли има неки протокол, нешто у предузећу где он ради код дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево каже вероватно шеф тај Радовановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли књига, протокол?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, него највероватније да он има од кога је добио налог, ја бар мислим да је тако, од кога је добио налог.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И кад, мислим мене интересује време?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Вероватно да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и овај ваш колега ради са истом грађевинском машином или он има неку другу, задужује неку другу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, он је возач био код нас, не ради више, код нас он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Тада је радио код нас као возач, али је замењивао тако пошто је он радио, умео помало да ради са машином и тако да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да Вас питам да ли је, ако је он радио, а Ви рекосте да јесте, да је он то претходно ископао и то Вам је рекао, да ли то значи да је то урадио са овом истом машином са којом сте и Ви?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Са истом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је било са овим рупама које је он ископао, јел ту било лешева?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне су празне биле, питао сам га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне су биле празне када је дошао после три године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово, за ове друге које је он затрпавао, било је смећа па је сад објаснио, лешеви, па смеће, па ова његова земља коју је стављао, е када је откопавао лешеве да ли је на тој земљи коју је он ставио опет било смећа неког, неких канти, неких флаша пластичних или тегли и тако? Кад сте откопавали лешеве? Да ли је било поново горе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре да је земља, па смеће, па?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је земља, смеће, лешеви, а да ли је на ову његову свежу земљу, на ову његову што је он као било опет бачено нешто?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Није, то је зарасло било, после је то у лето зарасло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зарасло у траву?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Зарасло у траву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да Вас питам ово, знате како то изгледа како сте Ви то оставили колико се сећате наравно, дакле ископали сте ову рупу и земљу сте бацили на оно смеће?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако и код оне друге?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте дошли, ту сте дошли након 3 године, како рекосте са овом екипом, да ли је то изгледа исто онако како сте Ви то оставили или је ту било неких радова, неких промена?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И јели било смећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Није, није било бар ја није, али је то све зарасло у траву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само што је зарасло?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Зарасло у траву и тако шибље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео тамо било кад кад је био, кад је копао, да ли је видео неки контејнер тамо код смећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Около, у околини, у околини кампа?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У околини има наша два, пошто је то наша фирма, мислим да има наша два, много су препуна тако да не може ваљда камион да дође до њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви рекосте нешто и приколица нека?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква приколица?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Тракторска приколица, они паркирају тамо ја мислим да је то тај човек што води дом, тамо из, тај мештанин одатле, да је он остављао ту и тако да они бацају ту у ту приколицу и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда одвозе у ове?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Одвозе да, после са трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ове рупе што сте копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Вероватно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се зове овај његов колега који је копао прве рупе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Милош Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Милош?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Стевановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам како сте Ви сазнали да је Ваш колега Стевановић копао оне прве две рупе, јел Вам он рекао или?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Касније смо разговарали пошто смо радили у истој фирми, шта ја знам после времена он ми је рекао, питао ме где сам био, реко био сам горе реко ископао сам рупе за смеће. И ја сам каже исто то урадио, то тако сам сазнао на тај начин.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде имали једног сведока који каже да је он је довео камион са лешевима са Косова и каже да су рупе биле свеже ископане и да су ту били неки људи са алатима, да ли Вам је можда тај Ваш колега нешто више рекао о томе шта, чему те рупе, шта је он?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Није, није, он је после извесног времена отпустио и не ради више, није радио више код нас, тако да смо тада чисто онако били разговарали само о томе, иначе нисмо.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта је рекао зашто је копао рупе?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: За смеће.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте Ви сазнали да су ту били лешеве, кад је вршена ексхумација или пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Кад је вршена ексхумација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога да ли сте чули што?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, ништа, до тада ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте се изненадили кад сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, оно што је мени тешко да замислим ако су, то није нека велика дубина где су ови лешеви, кад сте Ви копали ове нове рупе и затрпавали ове већ постојеће, ништа се није, ништа нисте приметили?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А јел неко стајао поред Вас док сте Ви копали ове неке рупе, јел неко стално дежурао.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Био је кажем тај што је пошао да ми покаже где да идем са другом, само то.

НАТАША КАНДИЋ: А јел не можете да се сетите да по нечему опишете тога?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Човек је прво био у униформи, он је кажем чак није нисмо никад ни били присутни ближе од два метра, три јер он само је рекао дакле овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он показивао?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Јер ми никад не силазимо из машине, јер увек кад дођемо тако одемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како Вам је, како Вам је означио место где треба да буде ископана та рупа? Да ли је?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Сишо доле и само показао овако руком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само руком показао, а није неким кочићима означио?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па могуће ако је била нека грана нешто да је ставио чисто овако, али само довољно је да покаже, јер ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Далке прецизно у том смислу, прецизно?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, показао је ту и готово.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је још неко долазио док сте копали, односно затрпавали ове претходне?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па не верујем да је долазио јер баш ми увек кад одемо тако да радимо то, гледамо што пре да завршимо, значи да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је неко долазио, то је питање?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не верујем да је долазио, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није можда овај Љуба домар, да ли је он долазио?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ручали тога дана ту у кампу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: У кампу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да није тај дан.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми тај ваш колега, како сте дошли до тога баш да Ви кажете да сте ишли да копате рупе? Јел он радио још у фирми или?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога уопште да Ви причате са Вашим колегом шта сте Ви радили, а шта је он радио? Разумете?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па не, него тако смо разговарали, питао ме он вероватно ме је он питао где сам био у току дана, реко био сам горе у Петровом селу и обично каснимо тако што си, каже како си био каже кад пре кад ја сам био пре можга лупам, не знам сада сигурно али можда пред две недеље рецимо, ја сам био каже пре две недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да у том смислу. Кад пре каже кад, па реко добро вероватно.

НАТАША КАНДИЋ: И ништа више није?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, нисам, ништа нисмо док није било до ексхумације дошло, после две, три године колико је било.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био, само извињавам се, да ли је он био тада, тај Ваш колега кад сте ишли да покажете где сте Ви копали то кад је вршена ексхумација и први пут кад је вршена ексхумација и први пут кад је то било да се види да ли има, да ли је и он тада био са Вама?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Био је, али је био одвојено, није ишао са мном, него био је прво он, вероватно ја не знам када је дошла полиција, па је био је он, па је иза тога одвојено био сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Али нисмо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били заједно тамо?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте Ви идентификовали ако је све било зарасло у коров, како сте се сетили где је то место?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па ова је моја што сам ја ископао, празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне су празне какве сте их и оставили?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад сте добили тај позив да дођете да помогнете у идентификацији те, јел Вама речено да Ви долазите да вршите ексхумацију или да покажете те рупе које сте копали?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Са полицијом сам био да само то да покажем рупе где сам копао, јер вероватно по радном налогу видело се да сам ја био да радим тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро а јел сте Ви знали зашто идете тамо?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Кажите ми тај пут који пролази поред тог кампа, па кад наставите тим путем поред куће Љубе Домара, где тај пут излази?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Где излази не знам, али знам да води, ја сам ишао можда тим путем једно два-три километра, знам ја сам тим путем ишао, значи даље ми смо радили тај пут, значи радили смо га.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, значи питање само да ли знате где иде?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Иде, води, ја верујем да у шуму, тим јер смо га ми радили једно два – три километра одатле даље, али скроз до краја никад нисам био, тако да не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мислим да иде до шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када сте били на откопавању тих јама где кажете да су били лешеви, да ли је то неко снимао видео-касетоу?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ја мислим да је полиција снимила, овај наш што је био из Кладова, Милојковић како ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Мислим да се презива Милојковић, нисам баш сигуран али мислим да тако презиме је имао, он је у СУП-у радио, мислим да је он снимео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, јесте Ви видели или нисте видели? То Вас пита бранилац.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Кад смо ми, како су се лешеве извадили тако су и сахрањивани, знам да смо чекали да он сними фотографијама, фотографише лешеве и да их поређа по бројевима, зато знам да је он то урадио тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: То што знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте видели кад је он фотографисао лешеве?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Били сте ту?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да, да, ја сам био 12 дана целих тамо, значи од ујутру до увече.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел он детаљно фотографисао лешеве?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је, да ли сте видели да ли је пре фотографисања претресао те лешеве, да ли је тражио по џеповима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он или неко други?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Ја мислим да је он, па то су радили у шатору, овамо у шатор никад нисам улазио, али ја верујем да је он јер и да још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте што Ви верујете. Што сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Видео сам само да фотографише али да ли их претреса он тамо, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, па немојте говорити оно што Ви нисте видели, можемо да причамо и о ономе што сте чули, али о претпоставкама нећемо, не вреди.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад кажете фотографисао, мислите на фото апарат или на видео камеру?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: На фото апарат сигурно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Знам да је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка у суд?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да трошкове.

Сведок тражи трошкове доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Кладова јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овим нашим, овој нашој евиденцији повратна карта износи 1.700,00 динара.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: Па тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 1.000,00 динара на име исхране, 2.700,00.

Те се сведоку ДОСУЂУЈУ трошкови у износу од укупно 2.700,00 динара привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Новаковићу, можете ићи.

СВЕДОК ДРАГАН НОВАКОВИЋ: До виђења.

Потом председник већа издаје

НАРЕДБУ

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 11,50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо ту. Позовите сведока Радојковић Бошка.

Сведок РАДОЈКОВИЋ БОШКО

Упозорен и опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас мало колега Тодоровићу. Колега Тодоровићу, почињемо.

Радојковић Бошко?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радојковићу да ли има промена у Вашим личним подацима које већ имамо у спису, Ви сте од раније саслушавани у поступку истраге, сећете се тога, јел тако?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Осим у статусу, ја сам пензионер ОУП-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев што сте сада пензионисани.

Са подацима као спису, изузев што је сада пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговора. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одоговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Радојковићу, да ли, Ви сте у два наврата саслушани у претходном поступку код истражног судије господина Дилпарића, сећате се тога, да ли остајете при тим својим исказима?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да остајете?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да остајем, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам само укратко, Ви сте ако ја добро схватам, Ви сте радили па сте и пензионисани, радили сте као крим техничар у ОУП-у у Кладову?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У Кладову, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био '99. године, ко је био начелник ОУП-а?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Вукашин Сперлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за масовне гробнице у Петровом селу, ми овде судимо везано за страдање браће Битићи, ако добро схватам Ви сте били у екипи која је вршила ексхумацију те две гробнице у Петровом селу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам причајте о томе како је дошло до тога, шта се дешавало, све чега се сећате? Како сте то бележили, документовали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја би морао прво да почнем од откривања тих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Е крените, од тог што би рекли почетка.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То је било 2001. године, можда нећу моћи јер немам никакав списе код себе и подсетнике, то сам све предао у МУП-у у мају ове године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли у пензију?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да. Мало ћу померити. Дакле 2001. године у мају месецу је радна група МУП-а била у Кладову испитивајући случај «хладњачу», лешеви неки који су нађени у хладњачи и то кад је завршено знам да је тад био капетан Карлеуша, Фурдуловић, мислим да је био и инспектор Бањац, тако дошла је једна екипа са тужиоцем из Неготина. Добро то смо завршили, све кад је завршено око «хладњаче» после тога једно 15-ак дана Карлеуша, капетан Карлеуша Драган ме је назвао и рекао да требали би да дођу поново у Кладово да ископавамо нешто горе узводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте мислили узводно у односу на Дунав?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Узводно у односу на Дунав и Текију где је та хладњача била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Текију да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: И у том разговору сам рекао не знам ја шта треба да се ископа, где треба и уопште нисам знао шта је у питању и онда ми је он рекао доћи ће тамо човек, доћи ће неко из МУП-а и доћи ће човек који ће то све тамо да покаже и уопште није проблем да ја будем ту као једна логистика, као помоћ. Треба да обезбедим стубове, неке кочиће, да дочекам те људе јер доће неко из Београда, неко из Бора, неко из Неготина, неко из Ниша, Врања, не могу тачно да се сетим. И онда је, да ја мислим да ми је и рекао Карлеуша да има на два места нешто да се ископа и да ће то да дође човек који ће то да покаже. И онда тог дана, једног дана дошао је стварно један, пошто ми је Карлеуша и рекао да њега сачекам, дошао је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао како се зове?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није ми рекао како се зове, али ми је само рекао доћи ће и јавиће се он теби. Био је то Протић Божидар и ја сам га сачекао и у посебну канцеларију смо отишли тамо и сели и онда се успоставило да се ја и он знамо, да се знамо од раније. Ми се знамо можда са Дунава, али ја њега нисам тад регистровао, јер ме он препознао и рекао Боро па ти си ми осветљавао гуму да заменим на камиону, пошто је он возио један камион лешева из хладњаче за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за ту хладњачу.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: И ја сам рекао да, где стварно био је мрак нисам те ни регистровао. И ту смо седели у канцеларији и чекали да дођу из Београда, био је Фурдуловић, Мирић, не знам да ли је био још неко трећи, можда јесте био и трећи и онда је дошао тужилац, судија из Неготина, дошао је, не чекали смо и др Божића из МУП-а. И ја сам тад са Протићем ако ја добро, ја њега знам само као Прота, али мислим да је то Протић Божидар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Прока или Прота тако је и онда смо ту ја и он једно сат времена причали ето тако о свему и свачему и он ми је рекао горе за Петворо Село да треба да идемо горе, две гробнице да се откопају, да покаже да их. Чак ми је рекао да је не знам тамо негде око Светих Тројица дотерана, камион један мало раније и тако у том смислу. Ту смо седели баш дуго и причали, попили две, три кафе и онда смо пошли горе у Петрово Село кад су се скупили, када се скупила остала екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: И горе кад смо дошли ја сам онда са њим ишао, са Протом јер и он је био сам и тако имао сам неко не сажалење али тако, зашто човек да буде баш сам јер ови су други сви заједно у групама. И Прота ме је онда повео и показао ми каже Боле ено је са леве стране тамо не једном брдашцу, тамо је она једна мања, мислим каже да има ту једно, нема много 15-так највише, а друга већа да је горе у једном багремару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дубље? Да ли је ова поред пута, ова мања да ли је поред пута?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па један пут и онда се тај пут рачва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рачва?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Право и лево, сад су оне обадве поред пута, с тим што је једна у багремару поред пута са десне стране, а ова друга мања је са леве стране поред пута на једном брдашцу. Видео сам ту да су млади багремови почели да расту, млади багремови и види се да је нарушено тај однос земље. И онда смо дошли, он нас је повео, целу истражну екипу на ту већу гробницу горе шта је у багремару. И ту је почело онда он је објаснио где је то отприлике, није могао баш ни он одмах да се сети јер је то била ноћ и ово али мисли да је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била ноћ кад је, тако Вам је рекао да је била ноћ када је дошао или је ноћ кад сте Ви изашли ту?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, не, кад је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са лешевима?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да је био сумрак да није баш сигуран да ли је то, али онда кад је погледао локацију онако, е јесте каже ту је, пошто је ту пред још било неколико ископаних рупа где је било одлагано смеће, пластичне флаше су се виделе и тако и онда смо ту почели из комуналног радници који су распоређени они су почели ручно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, то Вас питам, то сам хтео да Вас питам, да ли су пошли са Вама и радници из «Комуналца»?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесу, јесу, али са лопатама, са лопатама, али не могу, ја мислим да је пошао и ровокопач од једне друге фирме, али не могу то да будем сигуран да ли је то било тај дан или после кад смо почели да копамо, стварно да се ради ексхумација, али углавном то копање је јако дуго и споро трајало и онда је почела тада и кишица и доста је сте тешко то спустило, откопавало то. Мада је Прота рекао да не би то требало да буде дубоко да је то на 70, 80, 90 сантиметара највише, међутим није, то се после успоставило да је на 2 метра негде дубине, има то у списима записано. Онда је у међувремену док смо, да док смо то радили ја онда кажем Протићу, реко Прото ајде док ови овамо копају видиш да почиње и киша, ајде да видимо и ону другу гробницу да покажеш да би се то премерило, снимило, обележило. Ја сам понео кочиће неке, стубове да се то обележи, бројеве и онда Прота каже чекај да видим ово па ћемо после. И онда о томе се наставило овамо са копањем, сад стварно не могу да се, али јесте, јесте онда је ангажован је ровокопач један, али то је мислим био ровокопач «Тимоградње», велики један ровокопач јер је овима из «Комуналца» био покварен. У међувремену је стигао и др. Божић, обдуцент МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оташевић тада да ли је он био?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, није. Није био Оташевић. И онда се ту дошло до откопавања и дошли смо до ноге, до људске ноге где је ваљда ципела је била на нози што је неоспорно било да је људски леш. Онда је судија Окружног суда Михајло Момчиловић, пошто је констатовао да се ту највероватније ради о масовној гробници, наредио да се то затвори, да се врати земља назад, да се покрије и тако смо ту завршили о овој гробници и она је обележена са бројем 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПС-1?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја нисм сигуран да ли је ПС или је била обележена само са број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не уопште није ПС него је било 1, 2, 3, 4. Обележене су рупе од којих је само број 1 била гробница, а 3, 4 и ово то су биле празне рупе, ја мислим да се то у документацији на видео снимку све види, али је из крим - техничког центра МУП-а била екипа која је то снимала и документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви нешто снимали камером?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фото апаратом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада не?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, зато што су они дошли из МУП-а, после тога ја опет кажем Проти, Прото ајмо готово је већ, видиш да нам време пролази, ајде да видимо шта ћемо са оном другом и мени је Прото рекао знаш шта Боги нећу ја њу ни да покажем. И ништа у томе се и завршило, ја питам Фурдуловића, реко Фурда шта ћемо

са овом другом, каже шта ћемо, ништа и тако су се они сви спаковали и отишли свако својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Карлеуша је знао да имају две јер Вам је то и рекао? СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Две. Да рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фурдуловић?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, знао је. Али Прота није хтео ту другу да покаже, рекао је нећу да је покажем и онда је Прота мислим да је отишао, он је посебним колима је дошао, ја сам га звао на ручак да идемо негде у Кладово међутим рече да иде за Врање или не знам где, мислим да је негде доле према југу ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ово обезбеди ово што је почето, да ли се обезбеди да на одређени начин?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да судија је издао наредбу, судија Окружног суда издао је наредбу да се обезбеђује док се не одлучи ко ће, кад ће и када и како да се ради ексхумација тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то обезбеђено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Стављени су кочићи и обележено је са траком и полиција је чувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даноноћно?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Локална полиција, да, даноноћно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даноноћно, добро. Реците само још ово та нога коју сте пронашли, да ли је била у склопу тела или је?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, била је у склопу тела али није откопано је било онако лепо до да је се видела потколеница и било је неоспорно да је то људска нога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није могла да се одвоји јер је овај други део још под земљом али је ја мислим да се појавила и друга, јер је ова једна била мокалина чак ципела, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој је то дубини било по Вама?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ја не могу сада да вам, ја сам то све имао у белешкама и папирима које сам предао МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по сећању сад Вас саслушавамо по сећању?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Али има сигурно ту у записнику о увиђају, али сигурно је било негде на, сигурно око 2 метра, али у записнику о увиђају то постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Кад је то прошло 3, 4 дана после тога ме назвао капетан Карлеуша и каже Боле како је то испало са оном другом да нисмо ништа урадили, ја реко не знам нисам ја ту био за то задужен, не знам то ти види са колегама који су дошли из Београда. И онда он каже знаш шта морамо то да решимо јер је он био у контакту са судијом Окружног суда, судија се припремао за ексхумацију те гробнице, тих лешева и онда ми је рекао Карлеуша ајде да Боле изведемо нешто како да то изведемо сад кад почне то да се ради да се заврше обадве гробнице, а не да завршимо једну па после да све се то напусти па после неког времена опет и другу. И ја сам му рекао да не знам нека он нешто нађе неки модус у МУП-у тамо да обавести судију, тужиоца на неки начин да тамо има још једна гробница па некако ћемо отићи и то пронаћи. Пошто ја баш нисам био сигуран, уствари јесам био доста сигуран како ми је Прота показао, ја сам онда разговарао са Драганом, са Драганом Крамером, што ради на рокопачу у «Комуналцу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Драган?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Драган, сад је био испред мене овде, презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новаковић?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Новаковић, Новаковић. И са Милошем Стевановићем исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Исто ради на ровокопачу јер тих машина у Кладову врло мало има, у ствари нема нико осим «Комуналца», а пошто се знамо и комшије смо ја сам питао једном Милоша Стевановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Новаковић био то први пут кад сте били?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, био је из «Тимоградње» један човек са великим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам мало пре рече да је он био и тад и он показивао где је копао и шта је затрпавао.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, то је он показивао мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже било је обрасло, било је?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте да, онда да би ја знао где је стварно та гробница, ја сам онда изашао са једном са Милошем Стевановићем да ми покаже где је он копао, јер су копали оба двојица и Милош Стевановић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли се то дешава пре него што сте ово први пут изашли са овом екипом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, то се односи после откривања прве гробнице, откопане, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он намо прича како је он показао оба места где је он копао и каже то је било обрасло.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, али прво је истражна екипа била за ту прву гробницу и она је обележена и чувала је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори нам он о томе да је ту нешта рађено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћу да Вам кажем, из његовог исказа би се дало закључити да то тамо кад је он изашао са Вама он каже да је био, да сте Ви били, да је то било тамо непромењено, он је препознао две рупе које је сам ископао и препознао је које је затрпао.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, али то је због тога што је ова рупа која је била откопана, где смо нашли те две нове, враћена је земља, све је покривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али није могло бити враћено растиње, па ни кад поново излазите значи то је свежа земља, по некој мојој представи, кочићи, трака, па види се да је ту рађено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Сигуран сам да сам и Милоша и Новаковића водио после откривања прве гробнице, да би тачно лоцирали где је друга гробница и онда ми је Драган рекао ево ову сам ја копао, овде сам копао једну али каже сад видим да је затрпана. А копао сам још једну овамо која је опет затрпана, па смо онда прешли доле на ту другу и он гледа каже не, ја када сам копао није било оволико, е после кад сам у неким од тих рупа већ су биле, било је смеће које није у копривама, види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Нису оне много велике, после сам дошао са Милошем Стевановићем и онда ми је он објаснио каже ја када сам овде дошао ове су биле ископане и напуњене смећем и онда ми је речено да их ја покријем одозго и да ископам друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам каже Новаковић?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То каже и Стевановић, јер они један и други су на обадве локације и копали и затрпавали рупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затравали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: А затрпавали неке које су празне, пребацивали земљу са овога на ово. Каже ја сам то радио и тако да и они у тим мојим блешкама тамо има тачно обележено који је коју рупу од њих ко закопавао, а коју отварао, ископавао. И онда је било несумњиво да је на другом том месту тачно да је ту требало да буде та гробница са лешевима и кад ме после Карлеуша питао, Боле знаш ли јеси се овако уверио где је, па реко јесам отприлике јер ту су и почели млади багремови да расту и онда је дошао опет судија Момчиловић из Неготина, тужилац Срзентић, тад је дошао и проф. Оташевић, значи тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: За другу гробницу и ту смо одмах почели да откопавамо са ровокопачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту другу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да. Одмах са ровокопачем и на једној дубини од метар можда метар и 10 појављује се леш. Опет су се појавиле ноге и онда је било несумњиво да је, несумњиво да је људска нога и да је то отприлике та гробница, исто је судија издао наредбу да се лице места обезбеди, обележено је исто са тим кочићима и траком и онда је све то затворено. Полиција је чувала и чекали смо да дође институт из Ниша пошто је њих ангажовао Окружни суд да дођу да то раде, да раде ексхумацију. И та мања гробница је обележена са бројем 2, али то само у процесу увиђаја, значи велика она где је било више лешева је била број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: А ова мања је била број 2. Међутим кад се, кад је професор Оташевић дошао са екипом и кад смо горе почели да радимо, онда је он окренуо бројеве, јер смо прво радили ову мању гробницу и он је ставио да ту буде ПС-1, а ову већу да буде ПС-2, па сам ја после видео да је ту унето мало забуне и код истражног судије и код ових јер су се мењали ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да разумем.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Мало су се, а бројеви су се променили само у погледу код приликом ексхумације лешева и кад смо овај то смо значи опет је то затрпано са земљом и обезбеђено. После неколико дана је Оташевић дошао сам из Ниша да ту извршимо припреме да би се почело са ексхумацијом, ангажоване те локалне радне организације и тако смо почели то да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје то, колико то све траје и како то изгледа тај посао?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: До почетка ексхумација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него саме ексхумације?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ја мислим да смо ексхумације 23-24. јуна почели, а ови први ово откривање и то то ја мислим да је било негде крајем маја, можда крајем маја, почетком јуна, али је прошло од тада једно 15-ак можда и више дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је горе, неки шатори постављени за?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да полиција је имала свој шатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За обдуценте?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, шатори су, направили су шаторе и горе су чували, обезбеђивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, где су радили обдуценти? Да ли их је било више?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тек кад је дошао др. Оташевић, онда смо ту направили столове за обдукције, шаторе, обезбедили струју, воду, баш овако да горе може по цео дан да се остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се радило дана?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Радило је се мислим од 21-22. па негде тамо до 03-ег, 02-03. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јула. С тим што сам после ја остао још једно 7 дана сам, одећу да сачекам да се осуши. Одећа која је са лешева скинута, јер је мало падала, једно време је ударила киша, ту одећу смо сушили на жицама и онда је професор Оташевић каже боље да сад не стоји цела екипа ту док се ово не осуши, па дај дежурај ти овде, добро било је горе полицајаца, па како се буде сушило пакуј у џакове и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли знате у којој су од ове две гробнице пронађена тела браће Битићи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пронађени су у мањој гробници, значи што је приликом ексхумације означена са ПС-2, не ПС-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: ПС-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ПС-1.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Они су нађени, па шта знам на дубини и то исто има у списима ту у белешкама, негде тако на око метар дубине, три леша поређана један поред других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су то, да су та три леше лешеви браће Битићи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја то уопште не знам. Ја сад кажем само овако из прича и новина и судског позива. Ја уопште не знам да су то браћа Битићи. Код једног од њих је у џепу пронађено судско решење од судије за прекршаје суда општинског из Прокупља, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: И у том решењу има њихово име и презиме, али ја, ја у џепу имам имена и других људи па ће неко наћи код мене, тако да је, јасно да је код њих је нађен тај судски спис, да се кажњавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били када је та гробница комплетно?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесам, јесам, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откопана и ексхумирани лешеви?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте и када је ја мислим покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ово били први лешеви на које се наишло у овој гробници?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, први су били ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се одвајали на било који начин од осталих лешева из гробнице? Јесу се разликовали на било који начин, рекосте поређани нешто?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесу, кад смо та три леша однели, они су условно речено били су лепо спаковани, један поред другог да леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На леђима, потрбушке, бочно?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ух то сад нисам сигуран, двојица су била на леђима јер нисам сигуран за једног да ли је потрбушке да ли је био, али кад би погледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али један поред другог?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, један поред другог лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један поред другог?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Један поред другог, а кад би фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главе на једну стране, ноге на другу или је ту било?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да је север-југ отприлике су били положаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас питам да ли глава поред главе, ноге поред ногу или?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, баш тако глава поред главе, тако један поред другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта друго посебно карактеристично?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па везане руке, везана крпа око чеоног дела, онда зглобови руку везани жицом, то је то. Е онда кад смо њих извадили и однели на столове за ексхумацију јер смо имали три стола, онда смо наставили ровокопачем да копамо даље доле, е онда смо наишли на друге лешеве, опет на једно пола метра, метар дубине и онда су се појавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод овог нивоа на коме сте нашли ова три леша?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, онда су се појавили други лешеве који су били у џаковима, у врећама, али набацани онако без неког реда да су спаковани или сложени, него једноставно само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ја добро разумем, земља, слој земље, три леша?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете уредно, потом слој смећа испод?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слој смећа?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Земља и смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Земља и смеће и потом други лешеве?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да управо, баш тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пронађен тада неки пројектил?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пронађено је више пројектила, али не знам на шта мислите, на које пројектиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пројектила је пронађено? Невезано за ова три леша?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, пронађен је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Један пројектил у лобањи, ја мислим, не могу да се сетим код којег од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом дакле, приликом обдукције?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да пронађен је, да у лобањи је пронађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се све то фотографише?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Све је рађено фотографијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и камером снима сама обдукција?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да и достављене су све те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са тим пројектилом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тај пројектил је кад се тај папир осушио од судије за прекршаје што смо нашли у џепу и онда је могло лепо то да се прочита и ту је био и господин Марк Скинер, форензичар, један канађанин, који је испред не знам ни ја које, да ли Уједињених нација, испред које организације присуствовао том ископавању и он је онда погледао тамо и рекао да му је познато ко су они и да их траже две, три године,

да их Светска организација црвеног крста две, три године тражи. Ја сам онда после тога назвао Карлеушу и рекао му да нешто овде има сумњиво, међу овим лешевима, мислим да сам увече некад и телефоном и рекао и број тог судског решења и шта је ту у питању и шта ми је рекао овај канађанин. Тај пројектил је онда остао је код мене и остао је тај папир, решење судије за прекршаје. После тога неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго није било у џеповима у одећи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, ништа друго. Мада су сви предмети где су нађени код лешева у џеповима, било шта овај да је фотографисано је посебно и записано је ком лешу припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уради се обдукција, шта се потом ради са лешевима, одећом и тако даље, предметима који су пронађени?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Лешеве смо све у вреће лепо спаковали, обележили, узете су били и узорци за ДНК и онда смо из сахранили, закопали близу ту на једној истој локацији, ту где смо и радили на брду, ровокопач је ископао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канал?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ископао канал, стављени су најлони доле, лепо то покривено, обележено купама који је који леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По оним бројевима под којима је и вршена обдукција?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, под бројем којим је обележен леш кад је вађен из гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јер тад је тамо стављен број у гробници масовној и тај број је све пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Шта је са одећом, са другим предметима који су пронађени?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Одећа је у посебним казанима посебно за сваки леш је кувана и прана и онда је сушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографисано све?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Фотографисана и онда је спакована за сваки леш у посебне џакове и џакови су по захтеву и наредби истражног судије закопани поред лешева горе исто у једној рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле поред тог канала где су сахрањени?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У посебној рупи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У посебним џаковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти џакови?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и коме сте Ви предали тај, то зрно ако сам схватио зрно пројектила и тај папир, то решење?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тај папир и пројектил ја сам прво предао Фурдуловићу и то у тим папирима које сам ја предао МУП-у има ручно да сам записао. Јер сам једном звао и рекао овај пројектил стоји овде, шта да радим са њим јер то је већ било прошло неколико месеци. И онда ја то предам њему, ја сам њему то предао па после неког времена, можда опет једно годину дана пошто је Фурдуловић напуштао Службу за истраживање ратних злочина онда је он мени то дао опет мени, вратио ми, а папир није. Папир мислим да није него ми само вратио и то имам у том једном предмету записано кад ми је вратио. И то је и даље стајало код мене, није, није он напуштао тад, није напуштао тада Службу, још је радио у Служби за истраживање злочина. После тога опет је прошло можда пола године или више, он ме питао Боле где

је онај пројектил, ево га код мене јесам ти га дао па си ми вратио. Е каже ајде донеси, требаће, ваљда да се достави суду и онда сам му то опет предао и тад смо потписали потврду званичну да сам ја то њему предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А да ли сте Ви то прали, то зрно да ли сте прали или сте га чистили?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Само у асепсолу сам га дезинфиковао. А иначе овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему сте га држали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У пластичној кесици, баш која херметички се затвара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, оне пластичне провидне.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, увијено и обележено шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај пројектил који сте предали исти онај који сте добили назад, по Вама?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте, јесте сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега то тврдите?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па по оштећењу са једне стране што је имао. И право да Вам кажем још сам га осетио по мирису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако сте дезинфиковали асепсолем, иако је херметички затворено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Господине судија верујте то је мени стајало једно 3 месеца у канцеларији у фиоци, у тој кесици и ја осетим да мени канцеларија смрди и тамо и осетим да се од, да из те кесице од тог пројектила ми се тај непријатан мирис јавља и опрао сам га асепсолем. Мислим потопио га само у асепсол, али сам сигуран да је тај пројектил јер сам му видео оштећења бочна, са бочне стране како су ишла и нема сумње да је то тај пројектил, кесица је моја, мој рукопис је на њој био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад су вршене ексхумације и обдукције да ли је још неко био од крим. техничара?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас добро схватио, само Ви?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, само сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте фотографисали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, кад је било, кад су рађене ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, фотографисали, снимали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да, само сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Љуба Андрић?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да Љуба Андрић је био домар у Центру за обуку полиције, радник МУП-а, комшија ту, кућа му је близу Центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим нешто причали везано за ове две масовне гробнице?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесам, са њим сам разговарао али није он мени ништа ту могао да потврди да он каже, уопште није знао за те гробнице и да је се и он изненадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јер он ми је рекао да је виђао ту и војску тамо да иде и познати су му били проблеми око изношења смећа пошто је «Комуналац» из Кладова морао контејнере да долази камионом да носи што је изазивало велике трошкове. Њему је познато око тога, мада Љуба је у то време није много ни долазио у Центар јер су му рекли да нема потребе да долази, а кад затреба зваће га они па ће он да дође, ако треба да поправи нешто око хидрофора, воде и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте говорили у поступку истраге ево ја сад то тражим, говорили сте како Вам је он наводно нешто причао да су ту била три лица доведена, да су држани, па потом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па њему је то било познато, али је познато било овако из јавности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смандрљани, ево тај термин сте Ви употребили?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, ал је то њему, он је о томе дискутовао и причао нека своја мишљења и износио тек кад је то већ пронађено, много па је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па Вас питам да ли из тог разговора са њим можете закључити да је то његово лично сазнање или?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, то је само његово мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само неко његово мишљење?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То је његово мишљење, ја сам са њим знам се врло дуго година и у том смислу сам га баш и питао реко бре Љубо шта мислиш, он каже а Боле шта би било луда времена, то је неко ту довео, држо ту, одвео да их тамо смандрљао и готово. Мислим баш буквално тим речима, али је то само његово мишљење, а иначе за гробнице није знао. Не само за ову браћу Битићи него уопште за те гробнице није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је испод лешева ових прво у овој првој мањој гробници коју сте откопали испод ових лешева и у врећама и тако даље, да ли је испод њих било смећа?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оној другој већој?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није ни тамо. Било је у горњем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У горњој зони сте рекли, него сад доле испод?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, у овој мањој доле су били само неки велики најлони онако набацани, најлони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, онако како су бачени, неки згужвани, неки онако стоје. Ипак то су, прошло је неколико година па је се и то доле утабало, та земља је потпуно утабана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: А доле на дну није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је камп у Петровом Селу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Знам, знам, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од кампа, те две локације?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ако се иде путем, главним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ваздушном линијом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: А, ваздушном линијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим проценама?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ајде да не претерам, ајде 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види камп са тих локација, да ли се види сам камп?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, виде се рефлектори само на, тамо на терену где врше обуку, пошто имају мало на бандерама вишље рефлекторе, виде се рефлектори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оба места или?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да са оба места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу се видети рефлектори али сам камп не? Шта запречава видик?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Лишће и грање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шума, растиње?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У ствари са ове мање гровнице, апсолутно не види се ни рефлектор, то је мања била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Зато што је она удаљена мало више у страну у односу на ову прву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исто запречава видик растиње, дрвеће?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ту већ запречава и дрвеће, али и брдашце то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и брдашце?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел је са друге стране брда?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: А ова горња гробница, само баш та локација где је, ни одатле не може да се види камп јер је испред багремова шума, али кад се улази у ту багремову шуму види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова нас занима где су пронађена, где су пронађени лешеви браће Битићи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, не види се камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не виде се ни те светиљке са тог места се не виде?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, не виде се ни те светиљке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми молим Вас шта је било са том жицом којом су та три тела била везана? Где се налази та жица, јесте то одвојили, јесте, шта се са тим дешава?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ја мислим да је жица остала у џаковима одеће од та три леша, али и то нисам, не могу да гарантујем јер у процесу тог рада кад још се то није ни знало да су то браћа Битићи ни да је то неки други криминални случај у односу на те масовне гробнице, могуће да су те жице и бачене зато што је се онда то задржавало, они предмети који могу да послуже за идентификацију леша јер пројектил није неко индивидуално обележје леша или неког човека. Па канап, жица и то није индивидуално обележје да га неко по томе препозна, не може сигурно по пројектилу нико никога да препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Међутим, ми смо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте пројектил ипак сачували, а жице?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, зато што жице су стављене у једно корито доле са одећом и ја мислим да су и те жице у џаку са одећом браће Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају те жице, можете их описати? Каква је то жица?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим, нисам је много ни ја загледао, право да вам, али мислим да је била изолована жица, кабловска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За струју или са изолацијом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: За струју да, са изолацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са изолацијом?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: За струју са изолацијом. И то мислим да је била једнострука. Да ли је једна била зеленкаста или црна, не могу, не могу да се сетим, али била је са изолацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате било какво сазнање о томе када су те јаме ископане, по чијем налогу, да ли сте ту нешто разговарали са неким пре него што су стигли лешеви, пре него што је то и затрпано, значи зашто је то копано, остављено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ја сам присуствовао разговору са Новаковићем и са Стевановићем, у разговору који су обављали Фурдуловић и не знам ко је још јер су они мене замолили да их ја нађем, овај Новаковића и Стевановића, да их обезбедим да кад они дођу да буду они ту. Ја мислим да сам чак био и записничар при узимању те изјаве, јер смо ишли на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су отуд та Ваша сазнања?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, то су моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о томе.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Мада и у овом разговору после што сам разговарао и са Драганом и са Милошем, они су углавном то потврдили да су они тако негде априла месеца копали те рупе, да је то било за смеће. Углавном то је то што стоји у изјавама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам у том, да кажем, другом приватном разговору рекли нешто на тему ко је ту био присутан из кампа и ко је одредио где ће то да се копа?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, рекао ми је да је једном приликом ту био капетан, мајор који Ђерић, Ђера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао од ове двојице?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим Драган Новаковић. Мислим Драган Новаковић да ми је рекао да је Ђера ту био и да их је после доле одвео на кафу у ресторан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то данас рекао али само везано за неки канал за струју у самом кампу што је радио и то је радио прије него што је тамо неке рупе ископавао.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па да те рупе што је ископавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он каже да је тамо био два пута, он је лично био два пута, једном ископавао неки канал за струју у самом кампу и онда после неког времена да ли 15 дана или.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Отишао да ископава горе рупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или чак и три месеца ископавао рупу и каже да је тад кад је тај канал копао да је био Ђера, а овамо само неки војник га одвео за те рупе и показао.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, ја колико се сећам једном је био Ђера и једном је био и један са шеширом који је баш код те мале рупе лежао на обали, било је с пролећа, не познајем га, имао је «колт» пиштољ или можда два пиштоља, имао је шешир и грицкао је сламчицу, травку док је овај радио, нису ништа проговарали, ћутали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том са шеширом нам прича исто Новаковић или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај други је Стевановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановић? Добро ако се сећате?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па не могу сад ни ја да се сетим, можда је Стевановић, не могу стварно да се сетим. А то што је Драган ископавао за струју, то је било много раније, то је било много раније, то је мислим било у јесен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: '98?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, негде пред зиму, можда у јесен, јер смо ишли баш тамо да гледамо где је тај канал копан да ли нема нешто друго можда још, није, само је канал ту био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато да је неко из тог кампа покушавао да закључи уговор са комуналцима око смећа, изношења смећа и тако нешто на ту тему?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па мени је мало само било познато да је «Комуналац» одатле износио смеће, па да је после рекао да је то много скупо за то, да

се плаћа да долази камион одозго него да ће они сами то да нађу локацију и да смеће одлажу негде горе изнад септичке, а није ми познато како су то смеће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су тај проблем са смећем решили? Кажете да сте разговарали са Љубом Андрићем, па онда у том контексту кажете «па није он много долазио у тај камп». Одакле Вам сазнања да Љуба није долазио тамо у време те обуке?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па Љуба ми је то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је рекао, јел му неко из кампа рекао немој да долазиш, или долази, или шта?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, мислим да му је баш Ђера рекао «Љубо, не мораш да долазиш, има сад овде доста полицајаца и немаш потребе да долазиш. Ако нам нешто буде требало ми ћемо те звати, иди тамо ради око крава», јер је човек пољопривредник. Тако да, кажем, Љуба стварно није ни ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он Вам је то рекао?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тек кад га позову, њему је кућа једно стотинак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел му је рекао по имену ко му је то рекао да не долази? С ким је разговарао?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја нисам сигуран, али мислим да је то Ђера да му је то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било оном приликом кад сте разговарали ова три цивила која су наводно смандрљана тамо негде, како је он рекао? Јел то био исти разговор?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Мислим да је то било можда и раније, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, пре него што смо спомињали те, сада браћу Битићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време шта је био Сперлић Вукашин?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Сперлић је био начелник Одељења унутрашњих послова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вама познато да ли је Сперлић одлазио у тај камп?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам познато да ли Сперлић има неке везе са тим камионима лешева и то што је довожено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није ми било познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим питања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених) – Председник већа је на питање да ли је била земља, па лешеви браће Битићи, па смеће, па онда други лешеви, сведок је одговорио потврдно, а ја сад питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је он описао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сад питам да ли је евентуално на лешевима браће Битићи било смећа имало, било колико, мала количина или било шта од смећа или само чиста земља?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да је била чиста земља и да су горе били багремови већ овако, али вам то могу помоћи, пустите видео касету и тамо се баш све види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо се види од самог почетка, снимљено је од самог почетка како се крене ископавање па надаље?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је детаљно описивао око овог калибра како је мењао са Фурдуловићем, он је у једном тренутку рекао да решење није било. Шта је било с решењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фурдуловић то му није вратио.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Решење сам предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му није вратио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А који је калибар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате Ви калибар тога?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И да ли је било од пиштоља или од пушке?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пиштоља.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тај пројектил је био пиштољ? Јел сте лично познавали овог Ђерића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па мислим да је 9 мм колико сам ја могао, имам искуства у томе, тиме сам баратао 30 година.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Значи пиштољски је хитац?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да апсолутно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел лично познавао Ђеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерића?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па јесам га познавао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте знали шта је он био?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Долазио је доле у СУП Кладово.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта је био јел сте знали то?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Старешина је био, инструктор, старешина, тако нешто, мислим старешина је сигурно, сад да ли је био инструктор.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: На површину ове две јаме које имају багрем и тако где су нађени лешеви, да ли је било пластичних флаша, ових конзерви и тако нешто, смеће?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте било је, али не на самој овој где су лешеви него ту поред има с ове стране још једна рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незатрпана?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Незатрпана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: И унутра има флаша пластичних, онда било је доста санитарског материјала – игле, шприцеви.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Интересује ме специјално где су нађени ови лешеви, ове две, да ли је ту на површини било смећа, ових отпадака?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није, колико се ја сад тренутно сећам. Мислим да се сећам једне зарђале конзерве, а иначе није било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А колико је било лешева у овој гробници где су пронађена браћа Битићи још?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тринаест и плус три.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Питао Вас је тужилац то око тог смећа, да ли Вам је познато да ли су они имали неки уговор са комуналним предузећем око тога, е да ли Вам је познато јел су они имали контејнере неке за смеће, контејнере металне?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесу, имали су контејнер оно што диже камион позади па навлачи на приколицу. Имали су.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па јел су тамо?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Али ја не знам чије је, да ли је то «Комуналац» донео горе или војска пре ко зна када, имао је тај контејнер, ја мислим да он и дан-данас стоји.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Због чега су копали те рупе, како Вам је објашњено, те јаме? Овде говоре неки да су то за смеће?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја се нисам у то упуштао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта Вам је рекао Новаковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Али у суштини скупо је било њима да плаћају да «Комуналац» пар километара носи тај контејнер да празни и да враћа.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро. Хвала.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Једноставније је да се ово уради.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је кад су нађена ископана тела, да ли је било на телима неке цедуље, осим оног решења? Цедуље, неког папира са именима да ли је било и тога на телима браће Битићи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Приликом ископавања?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није било, сигуран сам.

НАТАША КАНДИЋ: Само решење?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Само решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цепу једног од њих?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У цепу од фармерке, у десном цепу мислим да је ПС3 обележено или ПС2.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је у тој гробници где су још та тринаест тела, јел су нађена нека документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој гробници?

НАТАША КАНДИЋ: Или у врећама?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да вам кажем, јесу пронађена лична документа, личне карте, али ја сад не бих могао да вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате да су насловљена на Избицу, да је Митровица, Ђаковица?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Стварно ми је жао што ја те папире немам, имам тачно записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је све пронађено?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, које личне карте, који пасош, по имену, презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим предметима било, са тим личним документима?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Све је то предато, све је то урађено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то издвојено, сачувано?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да није враћано назад у оне вреће па затрпано?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То је све сачувано, све је сачувано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то преузео?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Институт из Ниша, Вујадин Оташевић.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми Ви сте '99. године нашли, прегледали лешеве оне из хладњаче, из Текије, тако да сте за време '99. године у априлу знали да постоје ти неки лешеве, јел сте имали неко сазнање у вези са овим гробницама у Петровом Селу и неким другим?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените због тог микрофона.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Кад је хладњача била, то је био сасвим независтан случај, уопште нисам знао за Петрово Село.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се у СУП-у Кладово? СУП или ОУП?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: ОУП.

НАТАША КАНДИЋ: ОУП Кладово да су поменути, јел сте чули уопште неке приче о другим гробницама осим Текије?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да је његово прво сазнање тај телефонски разговор са Карлеушом.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, прво ја сам од Карлеуше сазнао за масовне гробнице у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако смо схватили сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Ја бих замолио сведока само да нам каже колико дуго радите као крим. техничар?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тридесет година.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А по занимању, по стручности или школској спреми сте?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Полицајац.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Полицајац?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли сте обучавали некад за крим. технику?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесам на семинарима, на курсу негде око две године.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми, малопре сте рекли да је то пиштољски пројектил, то сте изјавили?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да је пиштољски пројектил.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли може да буде? Изволите?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да ли може да буде из другог оружја, узија или другог оружја?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је питање да ли може да буде од ?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У принципу може.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Има ли икакве разлике између пиштољског пројектила који користи 9 мм калибар, дугу деветку или рецимо «Хеклер&кох» који користи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, то је иста и дужина и пречник, то је потпуно исто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли знате да ли пригушивач на оружју оставља било какве трагове на пројектилу да се може идентификовати да је пуцано из оружја са пригушивачем?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Зависи од врсте пригушивача. Неки и остављају.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли «Хеклер & кох» оставља карактеристичан траг на пројектилу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Тај објекат Петровог Села итд., тај објекат, камп, јел како се зове, по општем криминалу чија је то надлежност?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не разумем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је надлежан за тај ОУП, који ОУП је надлежан за то Петрово Село?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Кладово.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кладово? Да ли сте фотографисали оштећења на пројектилу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да јесам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте ту фотографију доставили суду, пошто је ја нисам нашао?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То нисам сигуран да ли је достављена јер је то предато МУП-у а шта је се достављало суду, један део је Институт за судску медицину комплетирао, а један део је комплетирао МУП. Ја сам ту само био нека техничка помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али дакле, фотографисали сте пројектил, зрно, само зрно сте фотографисали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да јесам, и да вам кажем ја сам предао тамо 28 негатива филмова, може тачно да се провери, сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет осам негатива филмова пута 36?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим негде око 28 негатива филмова у колору предати, имам стотину и нешто фотографија, али фотографисан је сваки пројектил, тако да не може никако да се деси да овај није фотографисан.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте фотографисали пројектил након чишћења или пре чишћења?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пре.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пре чишћења?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: На лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И након чишћења не више?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не. Само да вам кажем, то није чишћење, то је једно само потапање у асепсол да се мало дезинфикује, никакво гребане, ништа ту није урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прање, испирање?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Него само да се мало изгуби мирис и да се разбије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате сазнање на тој фотографији, говоримо само о овом пројектилу који је везан за браћу Битићи, да ли се на очишћеном пројектилу могу утврдити трагови? Да ли сте видели ту фотографију? Да ли се виде трагови од оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самој фотографији да ли су уочљиви, пошто су ти трагови знамо из искуства релативно мали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Мислим да се виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па их се прегледа микроскопом, јел? Па Вас бранилац пита да ли се они голим оком виде какви трагови на самом пројектилу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па види се, ако је, ево овако је пројектил, овде с једне стране је спљоштен овако, не врхом него овамо с ове стране је спљоштен, виде се жљебови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се види? Бранилац Вас пита да ли се то види на фотографији, ако се сећате?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Е то стварно не могу сад да кажем, али кад бих дошао до негатива, до тих фотографија могло би то да се уради.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ви тај пројектил потапате након што Вам враћају из Београда или пре него што?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре, три месеца након, Ви рекосте око три, пар месеци након ексхумације?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па тако можда два-три месеца, јер сам осетио да ми нешто мирише у канцеларији иако је то било у тој кеси и онда сам хефталицом и онда сам претпоставио да како долази муниција од хефталице, да ту пролази тај мирис па сам онда то лепљивом траком.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Конкретно једно питање. Да ли је Вама познато, да ли је тамо било јама само са, затрпаних јама само са смећем без лешева?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, то ми није познато, у ствари ја то могу да вам ту одговорим, тамо није било затрпаних јама са смећем него је само била јама са смећем. Значи, још је требало да се баца смеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Нису биле напуњене још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте проверавали да ли нешто испод има ту?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесмо, како да не. Вадили смо сво смеће док нисмо дошли до дна, прво копачем великим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тих јама које су отворене у којима видите да је бачено смеће па и то проверавате?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, које су отворене, које имају смеће и онда су све јаме ровокопач све испразнио, избацио оно смеће да би се уверили да ли има нешто испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су празне?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Није била ниједна јама да је напуњена смећем па затрпана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Из Вашег исказа пред истражним судијом на страни 13 сте рекли да Вам је Божидар Протић рекао, цитирам: «Знаш шта Боле, ја нећу њу да покажем, нисам је ја напунио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам и ја евидентирао да Вас приупитам. У међувремену Ви заиста то кажете, то је оно везано за онај разговор кад је рекао да неће показати ону другу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Почео је да пада мрак, стојимо сви тамо на киши, ништа не радимо, ови копају, реког «ајде бре Божо покажи», каже «нећу», после тек трећи пут после кад сам, «ма нећу», каже «нисам ја ни напунио» и ту је се завршио разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ближе нам не знате о томе рећи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то јесте рекао?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, јесте рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То данас нисте рекали, заиста.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте га питали ко је напунио ту рупу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, нисам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да Вам је, данас сте то рекли, да је Вама Протић рекао да је довезао те лешеве у неки сумрак.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. По логици ствари такво стање сумрака је два пута дневно, ујутру и увече, прелом дана ноћ у дан или дан у ноћ, јел Вама он рекао да ли је довезао ујутру или увече?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Он је рекао у сумрак, ја то претпостављам да је предвече.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Претпостављате да је предвече?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, али само претпостављам да је то увече.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ви имате сазнање ко је Божицара Протића одвео у Петрово Село?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте имали сазнање да је Божицар Протић са неким камионом пуним лешева дошао у Кладово испред СУП-а?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тада не, нисам имао сазнања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није се причало по СУП-у Кладово да је тако нешто се десило?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је значи чест догађај, што би рекли, па нису га памтили. Добро. Нисам то питао, извињавам се. Само ми кажите још – кажете да је крајем маја је већ се знало да ће се ту за постојање гробница, да је контактирао са Вама Карлеуша, јел тако, крајем маја?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да тако негде можда крајем маја.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пошто сте тада били припадник полиције, да ли Вам је познато да ли је тада генерал Ђорђевић такође био припадник полиције?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте, био је, мислим да јесте.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато када су прве изјаве припадници ПЈП-а дали пред истражним судијом, полицији итд.? да ли је то било ово крајем маја или након тога?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То не знам. Те изјаве су даване у Београду. Ако мислите на '99. годину?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ако мислите на 2001. годину?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: У вези гробница у Петровом Селу?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, то је све кренуло из Београда према Кладову, тако да из Кладова није давао никакву изјаву пре тога.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када Ви кажете у мају сазнајете за те гробнице, да ли сте можда сазнали и за те неке прве изјаве које су дали полицајци, да ли Вам је то рекао Карлеуша, неко из МУП-а, било ко, да ли имате сазнања о томе?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па немам, једино ми је то сазнање било да ће доћи тај човек да ће Протић Божицар да покаже, е друго нисам ништа сазнао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете да се 35 година бавите крим. техником и значи за претпоставити је да сте искусан крим. техничар. Да ли сте приликом откопавања ове гробнице у које су се нашла, како Ви каснијете сазнајете, браћа Битићи, да ли Вам је ишта указивало, било који траг када су они сахрањени, време, било шта, годишње доба, време смрти?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па знате како једино кад су упоређивали те лешеве са лешевима испод осталих лешева, онда се ту видела драстична разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да су ови лешеве много свежији, јер код њих тројице да су много свежији у односу на лешеве ове испод и из друге, јер код њих су још биле фаланге на прстима су могле да се примећују. Они су још имали физиономију,

имали су ткиво, један од њих је имао ткиво на рукама (на шакама), док ови лешеви доле, што су доле испод, код њих нема ни фаланги на прстима, нема ни шака, задње што има то је подручје од зглоба, нема прсте, нема стопала, то је указивало.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је ишта указивало на време када су сахрањени?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па указивали би ми багремови колико су порасли.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па да ли можете да се изјасните на основу тога ако је то могуће?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Оријентационо овако да кажем да колики је био највећи багрем, да не узимам остале, али то је овако провизорно, мада је се по оштећењу од ровокопача, оштећењу стабла, тачно се види које године је оштећење настало и у ком делу године, гране које је имао, па је ровокопачем оштећено, а види се да је оштећење направљено у првом тромесечју вегетације пре 4 године, зато што је тај круг прекинут и онда долази, да, да то можете биолога ако хоћете, следећи круг је цео.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, само ако можете да кажете отприлике који је то датум, пошто ја то не умем да израчунам?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не датум, само може време.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Време, кажите нам шта је то, који је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири године пре чега?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Четири године пре него што се прегледа то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре прегледа?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да. Три године и још, значи додате месец, негде 3 године и 8, 9 месеци, кад се узме у обзир кад почиње вегетација у овом делу Србије. То се види да је доста један прстен за једну трећину, значи то је прва трећина почетка вегетације, остала већ следећа година је цео прстен, она година је цео прстен, ова следећа задња је цео прсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сад ово по сећању нам кажете да је тамо, да ли је ово сад што причате да ли је то тако уопштена прича или је то нешто конкретно везано за неко оштећење које сте Ви тамо регистровали поред неке од ове две гробнице?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја причам овако уопштено, али је то кад су копане јаме, кад су копане гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви тамо на лицуј места на неком багрему видели такав траг и онда то оцењивали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: О томе и причам, управо о томе. Управо вам о томе причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо, да не испадне општа прича?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, управо причамо о томе што је код ове мале гробнице, ова где је мања ту је оштећење једне гране и по њој се лепо види да је то урађено уштећење три године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте фотографисали и фиксирали то?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја мислим да има то исто у.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако бисте помогли само нама да то израчунамо, то је значи, ако сте 2001. године то констатовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па остало је ствар рачунице колега Божо.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, то је ствар рачунице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сви толико знамо израчунати.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само да видимо, то је 2001-ва, три године уназад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001. минус тричетврт.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То је просто, то ће сваки биолог да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја нисам на то мислио, ја сам мислио на нешто друго, обзиром да сте Ви крим. техничар и питаћу конкретно да ли сте могли да закључите по том осталом смећу, рецимо да ли је ту било млека које је имало неки рок трајања? Да ли сте то констатовали па могли на основу тога да закључите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тако што прегледали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Амбалажу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесте прегледали смо и амбалажу и конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум производње?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Датум производње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рок употребе, разумете?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не могу да се сетим за рок употребе, али датум производње јесмо контролисали на конзервама, јесмо то сигурно гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја јел можете да се изјасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: То је била 2000, 2001. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те конзерве су биле из 2000, 2001.?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Тако 2000., 2001. Има и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на ону, одговорили сте на питање, колега Тодоровића на ону конзерву коју сте пронашли горе скроз на врху?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, она је била скроз зарђала и то је била велика конзерва од грашка, него ово кад смо вадили из земље, кад смо ископавали ми смо контролисали и гледали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја видим да сте ви то пажљиво радили па Вас зато и питам.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Кад је произведено, које године, то смо све гледали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје питање је: То што сте констатовали да је 2000. и 2001. да ли се то смеће налази испод лешева браће Битићи?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Испод браће Битићи? Ја сам о смећу говорио о горњој.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја говорим само о овој, то је само предмет овог поступка, само браћа Битићи.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, за браћу Битићи ја уопште нисам сигуран да смо тамо икакво смеће нашли, осим нека ћебад изгужвана, бачена испод доле још што су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли овако па немојте сад, нисмо сигурни. Ви сте рекли овако – слој земље, тела, смеће испод, земља и потом више лешева?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Потом ови лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тако сте то рекли пре сат времена кад смо почели ову причу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, али ево сад говорим за земљу изнад лешева Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ту сте рекли да нема, него Вас је бранилац питао испод?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Испод тела браће Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У слоју испод рекли сте да је смеће, па Вас то пита бранилац да ли је ту било неких трагова овог типа на основу чега би се могло закључити кад је то смеће могло бити бачено најраније?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ја нисам то онда добро разумео, значи изнад лешева браће Битићи није било смеће.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То сте рекли.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Испод је било, онда је била земља и онда је било ћебад и ово, али не могу да се изјасним сад да ли смо и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту нешто пронађено овог типа?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте то снимали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Снимљено јесте цело то време ископавања, а да ли је посебно то, мислим да није, мислим да такав снимак нема где приказује датум производње или рок трајања на некој амбалажи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Али као крим. техничар претпостављам да знате која је важност фиксирања тог доказа?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Погрешите се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам још једно питање.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Уосталом ту је и истражни судија био.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја само питам да ли је рађено да би знали. Добро. Да ли Вам је, говорим само о јами где су браћа Битићи пронађени, да ли Вам је на тој јами или у околини било шта указивало о месту смрти браће Битићи, било какав доказ?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не, апсолутно ништа, нити би имало шта ту да укаже.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи ја бих поставио једно питање које можда излази из сфере стручности, а то је, не знам ако сте Ви стручни у томе обавестите суд, да ли крим. технички гледано како сте Ви описали како су ти лешеве пронађени како Ви кажете, лепо су сложени, а да ли Вам то указује да су ти лешеве постмортално намештани или је могуће да су тако пали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да за ово питање не треба пуно струке, то бисмо као лаици могли да, јел тако? Претпостављам да сте разумели? Разумели сте шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Они ни у ком случају нису могли сами тако да падну доле, него су намештени, спаковани, на то мислим, како да објасним, спаковани су лешеве један поред другог.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Спаковани живи или спаковани мртви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете тако што да кажете?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Апсолутно мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега извлачите такав закључак да су били мртви па тако намештени?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па ако неко лежи на леђима а улазна рана му је овде, ајде објасните како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, на основу тога што је улазна рана у потиљачном делу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па да, не видим разлога како би то могло, улазна рана је у потиљку, излазна на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А леш је пронађен лежећи на леђима?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Лежећи лепо на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Уосталом, то ће др. Оташевић много боље да вам објасни.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете да сте Ви пронашли тај папир који сте осушили и сазнали да се ради о решењу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Пронашао је покојни доктор из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Спалевић?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Др. Спалевић, њему је припао тај леш да ради обдукцију и он је извадио то доле, видео да има нешто у џепу и онда је неко то узео, почео да отвара. Рекох, немој, дај прво да осушимо да се не би поцепало, сушило се једно сат, два и онда смо отворили и прочитало се УП број који је тамо и.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви неког од њих претресали од ово троје браће покојне?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте све ствари које су пронађене код лица фотографисали?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Па јесу све.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли остављате могућност да су у одећи неког од покојних били предмети као што су фотографије, плочице и слично, а да их Ви нисте нашли?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Теоретски може да се деси, али претрес и преглед одеће нисам вршио ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили него обдуцент?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Обдуцент. Јесам и ја после кад сам остао кад је одећа прана, кувана, остављена да се суши кад сам остао сам неколико дана и онда сам ту одећу паковао у џакове. Ја јесам опет по џеповима проверавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверавали? Да ли сте ишта нашли?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Јесам једну личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да су ипак пропустили обдуценти?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да, да је нису пронашли иако је она кувана и рибана четком још увек је могло да се прочита име и презиме. И тога има у мојим белешкама али је то обавештен Институт. А код ове браће Битићи, они су имали фармерке није ту имало где шта да се, па да а џепове, па сигурно да их је секао, али је та одећа после доношена и у Београд овде у Институт и тако да и ту ништа није нађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више, хвала.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Могу ли још мало воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, дајте молим вас.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мене исто интересује само ова јама где су нађена браћа Битићи, питање је код ових других лешева да ли је он приметио трагове транспортовања тих лешева ових других који су пронађени на дну, 13 колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трагове транспортовања?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пребацивања издалека и тако, да ли може да каже да ли је то приметио, на ових 13 људи, рекли сте имају неки, били су у неким џаковима, нешто?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Ови су били овако тешко је то рећи ипак су то људска бића као истоварено из камиона у рупу и како је шта спало тако је остало.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А Битићи? Има ли код њих тих трагова транспорта, на лешевима ових Битића, тројице?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Нема, они су у том положају, као што сам објаснио да су лепо сложени један поред другог.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Значи, нису?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Нису просути из неког, нити су бачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, него нешто друго?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Или превожени, транспортовани, ипак је транспорт, лешевима се убацују?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да вам кажем, па може да буде да буду транспортовани, али да их неко узме са транспортног средства и да их лепо доле спусти једног поред другог, да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Немају питања? Имате ли још нешто да кажете господине Радојковићу?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове доласка у суд?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок на име трошкова доласка у суд тражи путне трошкове на релацији Кладово-Београд и назад.

Према нашим подацима то је 1.700 динара. Јел то довољно?

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

1.000,00 динара на име трошкова исхране, што се сведоку у укупном износу од 2.700,00 динара и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Радојковићу, можете ићи.

СВЕДОК БОШКО РАДОЈКОВИЋ: Хвала, до виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видојковић Мирољуб.

Сведок МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Видојковићу.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се предамном налази записник о Вашем саслушању у поступку истраге 30.06.2006. године. Да ли има промена у овим личним подацима које сте Ви тада оставили – '69. годиште, отац Душан итд.?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу пребивалишта Вашег, адресе? Нема дакле никаквих промена?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Живим у селу Алексиначки Бујмир, ако тако пише тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алексиначки Бујмир, да, добро. Инструктор жандармерије?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 30.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Видојковићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговора. Нисте у обавези да да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту испред Вас на пулту.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Разумем. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Видојковићу, Ви сте рођени у Алексинцу, ту и живите?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте инструктор Жандармерије и радите у Нишком одреду, јел тако?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада? '99. године где сте били, шта сте радили? Исто припадник полиције?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Тада сам у то време био полиција из Призрена, саобраћајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Призрена?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте '99. године били у Петровом Селу, у Кампу за обуку припадника Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били? Кад је то било? Који месец?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се тачно месец, средином године, значи летњи период, те године, то је оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да се вежемо за бомбардовање, односно за престанак бомбардовања? Кад сте избегли Ви са Косова, кад сте изашли са Косова, да ли то знате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Знам у смислу кад сам морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се повукли?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Кад су се сви повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, кад је то било?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па не знам датум кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате датум? Да ли знате који је месец?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се ни месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни месеца се не сећате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Ни месеца се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па требало би да се сећате тога, бомбардовање је неспорно завршено око 10-ог јуна, потписан је Кумановски споразум итд., а у неколико дана наредних се полиција и војска извлачиле, повлачиле и становништво неалбанске народности су се тада извукли у току тог јуна месеца дакле. Е па сад везано за то кад сте били у Петровом Селу?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Ако се вежем за тај датум, онда значи у јуну вероватно, можда није било непуних 30-ак дана, значи после на обуку у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на обуци у Петровом Селу? Добро. Колико сте били дуго?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Требало би да буде 21 дан али не смем да будем сигуран или 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 15 дана?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Нисам сигуран, 15 дана вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде оптужене? Да ли Вам што говори име Поповић Сретен?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га? Откуд га знате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Он је мој шеф. Значи, радимо у истом одсеку за обуку, са њим се знам тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када се знате са њим?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па знамо се од обуке за инструкторе, то је било касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније у односу на ову обуку Вашу у којој сте били?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били заједно на тој обуци за инструкторе или?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, били смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте заједно? Колико је та обука трајала?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па скоро 3 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро 3 месеца? Добро, то нам и он каже да је и он био на тој тромесечној обуци, касније август, септембар, октобар? Да ли га знате са ове Ваше прве обуке кад сте били тамо у јулу?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Знам га као лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лик?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Као лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио, то не знате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате? Да ли се ишта необично десило за време те Ваше прве обуке, необично или нешто по чему бисте Ви то запамтили, регистровали, да се десило нешто Вама лично или коме другом од полазника курса, инструктора?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Лично што сам запамтио, запамтио сам да по доласку у Петрово Селу, значи поменути Поповић је сутрадан захтевао од мене можда још једно питање, снели смо неке сандуке у један магацин, после тога то је све у прекидима, значи веома се слабо сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ли се сећате овога да је од Вас тражио неке сандуке да убаците у магацин? Где је тај магацин био?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Магацин је испод писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, шта је то нека зграда или подрум?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па то је зграда започета зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недовршена, без крова, са кровом?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Без крова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без крова? Добро. И како изгледа тај магацински простор?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим, значи у суштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то празна била та просторија, или је пуна?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: То је било пуно рецимо сандука, нисам толико регистровао одавно је било, али знам да је било претрпано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претрпано? Јел то једна просторија у тој грађевини или има више просторија ту, по Вашем сећању?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Једна просторија сигурно, значи једна сигурно, а можда су и више. Значи, у једну у коју сам ја улазио, то је та једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких људи који су ту затворени?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи не, да није било сигурно или Ви не знате за то?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У тој просторији у коју сам ја улазио не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији не, а у овим другим? Нисте улазили у њих, а да ли?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не бих смео тврдити рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему другом би се могло закључити да је било?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Али могао бих да кажем не, није било гласова, није било индиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи, ништа није указивало да неко борави ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам? А да ли сте Ви чули уопште да су тамо били неки људи затворени?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, у току обуке не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као полазник да ли сте чули? А кад сте чули кад кажете у току обуке не, онда закључујем да сте чули касније?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Чуо сам из новина, из средстава информисања било је оно, тамо се десило ово, тамо се десило оно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Чисто нисам веровао али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам о њему знате рећи, ко је он, откуда се знате, откуда се знате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Њега веома мало познајем, значи веома мало. Можда сам га тамо виђао, можда нисам, све је било то, нисам имао контакта с њим никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега видели први пут у животу по Вама да ли је то било пре ове прве обуке или је то било у време те инструкторске обуке?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте то знали?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не бих смео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он радио, да ли то знате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Мислим да му је била функција магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационера?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Тако нешто, логистичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта ради Поповић па Вас он одводи и наређује Вам да то однесете а магационер је Стојановић, па где је он ту?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У смислу не смеш много питати, отприлике тако, како су то организовали нико није смео да залази у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко од полазника обуке тада кад сте и Ви на обуци били да је рањен, да је повређен?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте видели? Кажите нам нешто о томе? Кад се то дешава?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У току обуке рањен је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је рањен?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па вероватно се није сакрио добро. Ето моја нека претпоставка. Значи, била је нека тактичка вежба и добија метак у пету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Ништа, мислим у смислу спаковали су га и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је био?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате уопште одакле је?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не знам, значи ни ко га је погодио ни ништа не знам, значи дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још ко тада напустио?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Напуштали смо, мислим пуно су напуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, сад само кад се то дешава, кад се то дешава, која обука? Ова ваша прва или она друга инструкторска?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи била та права, е добро, јер таквих неких информација у том смислу имамо? Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било у тим сандуцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине Станковић. Морам да Вас представим колега кад нећете Ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да се навикнем на ове електронске услове. Шта је било у тим сандуцима које сте носили у магацин? Шта сте уствари то носили?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Оним што смо носили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, Ви и Поповић?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Опет могу да претпоставим, нисам сигуран, али. Јел вама одговарам или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама одговарате, дакле, нама одговарате, нас гледате, нама одговарате.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Могу рецимо да претпоставим да је било можда наша муниција, а рецимо што је нама одузето током кад смо пристигли или, значи не могу да будем сигуран шта је било, значи били су затворени сандуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били тешки?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па мислим нормално тежина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то дрвени сандуци или?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Дрвени сандуци, али рецимо тад сам био још онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то сандуци у којима се иначе држи муниција?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, рецимо то су стандардни сандуци, муниција се слаже у њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле сте их понели?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Са писте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са писте? А којим путем сте ишли до тог магацина?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Степениште се налази поред објекта, у ствари налази се степениште с обе стране, али са леве стране сам се спустио и у прву просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано с списе с леве стране објекта, низ тог степеништа? Јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде у односу на капију, ближе капији или даље капији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или тако?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Даље капији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље капији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље капији?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи према WC-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад где се налази тај магацин?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Испод доле, значи степениште иде низбрдо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има ту више просторија или једна просторија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Једну сам просторију ја констатовао сигурно, значи пошто сам ушао у једну, касније, значи тада се не сећам тог момента сигурно има бар још једна. Значи, у ту у коју сам улазио, како сам рекао била је препуна сандука такође исто и садржину у тим сандуцима не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у ту просторију улазите директно кроз врата са фасаде, са чела, или улазите у неки ходник, па онда улазите у неку просторију с леве стране, с десне стране, разумете?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Разумем. Не у смислу улазимо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог постојања ходника?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Нема ходника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него директно улазите, директно врата на фасади?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На челу, врата и улазите у просторију?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа каква су то врата била?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У смислу сећам се, пошто ми је показана слика, значи ако и то може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се Ви сећате, немојте?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Нисам се сећао, тада се нисам сећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али после кад Вам је у истрази показана фотографија онда сте се присетили? Да ли се сада сећате на бази освеженог знања у поступку истраге, освеженог памћења фотографијом, па да ли нам можете рећи? Ми Вам нећемо приказивати.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Врата су метална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метална врата?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Или опет нисам сигуран ни сада дефинитивно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок још који пут за време обуке ишао до тог магацина, после овог?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Извињавам нисам га разумео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још који пут односили тамо или износили из тог магацина на нешто, касније у току те прве обуке или оне инструкторске?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи, могуће али нисам сигуран, после тога је прекид филма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како прекид филма?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У смислу незахвално је рећи, описати, значи после тога тих два дана значи сустижете исцрпљеност и више ти мозак не ради а камоли памћење. Не сећам се, вероватно сам и улазио поново јер смо имали гађања, значи ту се држала муниција, али сад не могу да кажем ја сам улазио, овај улазио или, не смем да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа ко су били инструктори?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, не сећам се инструктора, само црвених беретки се сећам, у смислу то што видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе, у смислу униформе, црвене беретке су имали? Добро. А који припадници су били, не именом и презименом, него формацијски?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи, инструктори ЈСО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктори ЈСО-а?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а колико је њих било, по броју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тачно?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не бих могао да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте могли да се шетате по кампу слободно или је то можда било забрањено?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Забрањено је било у смислу само радиш оно што ти се каже, значи ако би се шетао неко је морао да ми нареди да би ишао у неком правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неко време за одмор?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У смислу спавао сам поред кревета, ако сте то питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим да вечерњи одмор, него у току дана да ли сте имали неке паузе у активностима, па неко време за одмор, рецимо ручак, па онда неко време за одмор?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Имало је око ручка тако паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте то време користили?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте ишли у спаваону да спавате, то вам не би ни дали?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Ако не стигнем у спаваону да спавам, спавам поред дрвета рецимо, одмориш чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, да ли вам је у то неко слободно време, да ли вам је било забрањено, да ли вам је било забрањено да се крећете куда хоћете по кампу или ван кампа или сте били ограничени само на одређено место?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Разумемо се. Волели смо, била је једна крушка изнад објекта, значи ту сви седнемо и отприлике 15 минута дремамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хлад?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, хлад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо чули овде да је било јако топло, Ви говорите о јулу месецу?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не би ми сметало ни сунце у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам биле и то је оно што у ствари хоће да Вас пита заменик, да ли су вам неке локације биле изричито забрањене, да вам је изричито забрањено било – е тамо не смете ићи?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не смем да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било одређено место за пушење?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је време било за време тих 15 дана?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Било је овако променљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел падала киша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно, него ако се сећате реците не сећам се.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било кише, јел се сећате да је било кише?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па било је вероватно и кише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет, било је вероватно.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад пада киша шта бисте радили, јел се сећате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи, киша није препрека ничему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било обуке?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, по киши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Киша није препрека ничему?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Ничему, значи нема препреке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте давали некад страже за време тих 15 дана?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не знам, значи нисам сигуран, мислим да нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате где су била стражарска места?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи на улазу, значи било је стражарско једно место стално, ту је била нека рампа импровизиована, а оно друго тамо је било даље, мислим да је оно било повремено, да није било стално, нисам сигуран опет, не смем да кажем ни да тврдим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај први дан кад сте дошли јел било стражара на тој рампи?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате где сте се туширали тога дана, за време обуке?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не сећам се. Где смо се туширали уопштено или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, уопште?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Уопште значи има тамо један ВЦ и нека комбинација тушева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел та комбинација тушева била од почетка ту, од првог дана или касније?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не могу да се сетим, веома мало смо се купали, шта знам није оно, не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и то део обуке? Да ли је и то део обуке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко издржи више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се мање купате?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Вероватно да, привикавање на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо чули тако ту од једног од инструктора који каже какво купање.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да купали смо се сигурно, али можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да отклоним једно, председник већа је питао да ли је та просторија из које је он доносио муницију, износио, да ли је била без крова, он је рекао без крова, јел то значи да је била отворено небо горе изнад или је била плоча нека или нешто?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Одговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Није имало значи крова, била је плоча.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ето то, значи било је затворено?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Затворено је било значи и мрачно је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Конкретно, тужилац и председник већа су питали да ли је негде било забрањено, да ли је било забрањено да се прилази том магацину у коме је он био по наређењу? Том објекту, просторији у коју сте Ви ушли о којој сте говорили на почетку на питање председника већа, да ли је било забрањено да се ту прилази?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Мислим да је било забрањено, али опет није добар одговор јел тако, не сећам се тога значи али нисмо ишли у том делу, значи немаш потребе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли су постојали метални или било какви контејнери за смеће? Где се одлагало смеће јел Вам познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате такво што?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Од те обуке не сећам се, али знам пошто сам био касније где се одлагало смеће, значи исод, ван објекта је било рупа једна, значи ту смо бацали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел долазио неки камион за смеће да однесе, неки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био контејнер за смеће? Рекосте била је рупа?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Рупа је била једна, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није био контејнер?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Рупа је била мислим и да је била пуна, доста тога смећа је било, палили смо то повремено, не сећам се тачно, али контејнера се не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Гурија?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Од тада или?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, од тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете уопште, па?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Познајем га, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, од када га познајете? Кад сте га први пут видели?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Од инструкторске обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од инструкторске?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо за ово, ових 15-ак , 20 дана први пут кад сте били?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели и једном, у једном једином наврату?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Легија долазио тамо?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Откуд знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел познаје Ђерића?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Први пут шта је он био тамо? Јел био тамо?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па и тада се не сећам шта је био, мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, јел био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада први пут када сте били Ви, да ли је Ђерић био?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, не, нисам, не смем, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад га је, кад сте га упознали?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: На инструкторској обуци. Касније могу да твдим значи сигурно је био.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте ако сам добро разумела били саобраћајац у Призрену?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, јел то значи да сте били на улицама?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте видели камионе неке, хладњаче које су транспортовале тела, ископана? Па зашто, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, знам, знамо суштину питања, да ли знате Ви за такво што?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: У суштини значи радио сам у Призрену и сектор ми је био значи Призрен – Брезовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи то је комуникација веома тешка за камионе, значи обично су избегавали значи на мом правцу који сам држао ја значи није било комуникација, у смислу ципови и тако лакша возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Тако да нисам примећивао тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кад сте чули да је било пребацивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули? Да ли је сведок чуо? Да ли је сведок чуо за било какво пребацивање лешева са Косова овамо по ужој Србији?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, нисам чуо господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте чули за такво што?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад сви су?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па чуо сам касније нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање, дакле питање је да ли сте чули, па ако кажете чуо сам, онда је питање следеће кад сте чули?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Сазнали смо можда непосредно после, у животу, значи на вестима, на телевизији и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле кад је почело по медијима то?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте сазнали у међувремену одакле су та тела која су нађена у гробницама тамо где сте Ви били на обуци? Јесте чули од неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте или само онако?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Немам никаква сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти лешеве неспорно знате да су тамо пронађене две гробнице и да су?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, да, то смо касније сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, то Вас пита пуномоћник да ли знате одакле су ти лешеве, јесте чули, јесте ли?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте некада разговарали са Ђерићем или са Поповић Сретеном о томе, о тим гробницама у Петровом Селу?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, нисам разговарао о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко званично питао некад нешто у вези са догађајима у Петровом селу, будући да су тамо неђене те гробнице?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Није, са никим нисам причао значи у вези тих догађаја и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Вас је неко саслушавао?

НАТАША КАНДИЋ: А јесте уопште са неким коментарисали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко некад негде саслушавао изузев овог код истражног судије кад сте били и данас овде?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Нису ме питали о томе. Значи ја мислим да ме нису питали.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте са неким коментарисали то кад сте чули или?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пита Вас пуномоћник то кад сте из медија чули за те гробнице у Петровом Селу тамо да ли се са неким о томе коментарисали, са неким пријатељем са Косова, полазником тамо?

НАТАША КАНДИЋ: Колегама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог курса, обуке?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па причали смо да је то страшно, значи да је то стварно нешто крајње, значи лоше, можда у том контексту смо спомињали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само да разјаснимо, питао би сведока пошто је једна од његових реченица задња била, није задња, на Ваше питање сведок је рекао «палили смо смеће повремено», на који период се то односи што сте рекли палили смо смеће повремено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно први пут кад сте били или после на, за време инструкторске обуке? Рекли сте било је смеће у некој рупи и ви сте то палили повремено, било је пуно, палили сте повремено?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Палили смо сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Па не знам сад, значи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, за време те инструкторске обуке и за време ове прве обуке значи то је скоро три и по месеца, да ли сте уочавали неке камионе који пролазе поред кампа?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, значи нисам уочавао никакве камионе, значи било је без живота, значи тако сам имао утисак.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, Ви сте писали да сте други дан или кад како сте рекли носили неке сандуке па сте описали са писте у те магацине, питање је да ли је још неко поред Вас носио те сандуке?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Да, али не сећам се ко, значи нисам само ја носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Значи можда још један полазник али?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вам је помогао?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Помогло ми значи да пренесемо али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то? Добро.

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Поп носио са вама?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Не, Поп је наредио значи у ствари није наредио него је показао само руком и рекао је да се снесе доле.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, немају?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове доласка што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Волео бих ако би могао да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алексинац – Београд и назад, 1.200,00 динара, да ли је то довољно да покрије Ваше путне трошкове?

СВЕДОК МИРОЉУБ ВИДОЈКОВИЋ: Довољно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000,00 динара за неку храну.

Сведок тражи трошкове доласка и исти му се у износу од 2.200,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Видојковићу, можете ићи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих молио веће да омогући свим учесницима у поступку да виде касету, видео касету са ексхумације, било би можда добро то урадити пре саслушања вештака Оташевића али било би добро у било ком периоду да нам се то омогући уколико Ви поседујете касету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да направимо копију.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо неке копије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Уколико Ви сматрате да је добро да нам дате копију обзиром да је доказни, а можете и да организујете да видимо касету, шта год веће одлучи, нама одговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да би то било најбоље.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. За сутра смо планирали професора Оташевића и Зубић Данијелу. Зубић Данијела не може доћи, има мало дете, болесно дете, нема ко да чува, значи апсолутно отпада, професору Оташевићу смо отказали, отказали смо овај сутра долазак.

Тако је, па ћемо са радом наставити 10. априла, али са оваквим планом. Колега Прелевић ме је у том смислу питао, колега заменик тужиоца је сагласан, зависно од временских прилика и у зависности од тога како ћемо обезбедити логистику план би био да одемо 10. априла да одемо на лице места. Колегинице чланови већа по жељи, али у сваком случају да одемо нас тројица на лице места у Петрово Село, локацију и тако даље и да се можда направе и сада неке фотографије чисто да стекнемо, чисто да стекнемо једну представу локалитета о коме. Дакле 10. април би био за то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А нисте заказали раније, нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо резервисали смо вам од раније. Не, не, то је «Овчара», али смо ове термине сам резервисао ако ја добро држим, мада нисам сигуран да смо резервисали, да смо нагостили, али дакле наставили бисмо тог 10-ог на овај начин, а потом у судници - 11, 12. и 13. и потом бисмо:

- **11.04.** - чули Протић Светислава, Зорана Анђелковића и Милана Петровића,
- **12.04.** - Обрада Стевановића,
- **13.04.** - доктора Оташевића, јер процењујем или можда да и Оташевића и са Оташевићем радимо 12. па да 13. имамо слободан за неке друге ствари.

Да ли процењујете да нам је довољно један дан за Обрада Стевановића и Оташевића? Па можда је и довољно, ја мислим да је довољно, дакле 11. Протић, Анђелковић, Петровић. Протић Светислав, онај из ДБ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А који Анђелковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Анђелковић, предлог одбране који смо прихватили, предлог одбране, заменик се сагласио. Тако је, заменик се сагласио са тим и Милан Петровић, Милан Петровић начелник СУП-а у Призрену, исто предлог одбране. Можете и Ви ако желите колега Тодоровићу тамо, наравно можете и Ви уколико желите, али.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је потребно да евентуално пођу и окривљени или неко од сведока који би показао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није потребно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, окривљени не. Само сам мислио да ангажујемо крим. техничара Радојковића, овог кога смо данас чули да нам он то тамо организује.

За мај термине, имамо ли Снежо резервисане термине за мај?

21-25. мај су неки термини које смо резервисали, значи само резервисани, видећемо колико ће нам тога требати.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже и његов наставак одређује за:

11, 12. и 13.04.2007. године,

свакога дана са почетком у 09,30 сати, судница број 4, зграде овога суда.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја предлажем да суд укине притвор против окривљених обзиром да свим изведеним доказима данас и свим оним претходно несумњиво се може утврдити да, мислим да даље задржавање окривљених у притвору није потребно. Они утицати на сведоке не могу и мислим да је њихово даље задржавање у притвору производ једне недоследне и незаконите одлуке да се по истом питању воде три врсте поступка преткривични, истражни и главни претрес и да овом логиком фактички се крше људска права окривљених и продужава њихов боравак у притвору без икаквог рационалног разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже колега заменик? Да ли желите овако да се изјасните или ћете накнадно писмено? Свакако ово веће неће одлучивати о овом предлогу, колега нећемо одлучивати, видећемо у зависности од тога кад истиче, иначе кад је редовна контрола притвора. Ако је то нешто на дугу штапу онда ћемо ово одмах дати већу из чл. 24 став 6 ЗКП-а а ако је то скоро онда иначе иде редовним путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 27. март.

НАТАША КАНДИЋ: Кад ћемо добити касету, снимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо то да организујемо до ових априлских термина, надам се да ће то свакако бити.

Дакле, овај предлог ћемо изнети у рад већу из члана 24 став 6 ЗКП зависно од тога кад иначе истиче притвор.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Није се изјаснио тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је изјасниће се писмено. 21. марта, 22. марта? Па ево одмах иде већу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 27-ог не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо, проверићемо. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА